

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasiło občine Markovci

Leto 9, št. 1 - marec 2008

KUD MARKOVSKI ZVON

Božični zvonovi

Tako smo člani Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon naslovili letošnji že 13. tradicionalni božični koncert, ki je potekal na štefanovo, 26. decembra, lansko leto. Ponovno je zaživel v polni meri pričakovanj, vzdušje v farni cerkvi pa je bilo spet enkratno.

Tokrat smo koncert povezali z veliko pridobitvijo lanskega leta, z novimi orglami. Dogajanje se je pričelo na koru, kjer smo se zbrali vsi nastopajoči. Po nekaj uvodnih ljudskih božičnih pesmih se je koncert prestavil na staro mesto, pred oltar. Ker je bil koncert naslovljen Božični zvonovi, je temu primerno sledila tudi pesem Ko zvonovi zapoje. Na sploh je z božičnimi zvonovi povezano celotno društvo KUD Markovski zvon, saj v samem nazivu vsebuje izraz zvon. Po tem nosijo ime tudi najmlajši Zvončki, zraven pa spada tudi Komorni zbor Kor.

Nove orgle so nam letos pričarale čudovite božične melodije, ki sta jih izvedla domači organist Andrej Kramberger in mlada virtuoziinja Nina Štalekar. Na markovskih orglah že lep čas poteka učenje mladih organistov, zato se za orglarski podmladek v naši fari ni potrebno bati.

Mešani cerkveni zbor Sv. Marko, Komorni Zbor Kor in Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček so bili stari znanci letošnjega koncerta. Tokratni gostje, Komorni Moški zbor iz Ptuja, pa so pričarali še dodatno iskrico božičnih melodij.

MePZ Sv. Marko se je letos predstavil z novo zborovodkinjo Polonco Strelec - Čuš. Z novo sezono, septembra lani, je prevzela umetniško vodenje »ta velikih zvonov« in moramo jo pohvaliti, saj je delo prevzela resno in vestno. Pri tem ji pomagamo vsi člani zbora in tako skupaj dosegamo zadane cilje.

Pevke Otroškega cerkvenega zbora Zvonček se prav tako trudijo, da vsako nedeljo popestrijo mašo in tudi na koncertu ni bilo nič drugače. Pridno so vadile cela dva meseca in lahko jih pohvalimo, saj imajo ob tem še številne šolske in občolske obveznosti.

Komorni zbor Kor, ki se je v novi zasedbi prvič predstavil ob spomladanskem koncertu v Markovcih, je nadaljeval svoje delo. S sklopom božičnih pesmi so se sprva predstavili v Radljah ob Dravi s tamkajšnjim pihalnim orkestrom, ki ga vodi Daniel Tement. Enako, vendar brez godbe, so se predstavili v Markovcih ob spremljavi klarineta in flavte.

Lahko rečemo, da je letošnji koncert ponovno zaživel v polni luči. Težko je vsako leto izdelati nekaj povsem drugačnega in novega. To nam skozi leta na srečo uspeva in vsakoletno delo nam je tudi šola za vnaprej. Po 13 letih smo se naučili marsikaj in verjamemo, da bo tudi v bodoče tako.

Trenutno vse omenjene skupine nadaljujejo s pevskimi vajami, saj so pred nami območna in cerkvena revija ter številni nastopi, ki jih v tem delu leta ne zmanjka. Spet bo cvetna nedelja, velika noč, markovo in še kakšna slovesnost, za katero je potrebno veliko truda in vztrajnosti. Trudili se bomo še naprej, saj verjamemo v znani rek: "Kdor poje, zlo ne misli!"

Alenka Rožanc

8. februar – slovenski kulturni praznik v občini Markovci

Pepelnična sredo. Konec je pustovanja, fašenkovanja. Življenje se spet vrača v svoje tirnice. Listam po časopisu, gledam oglasne panoje po vaseh, sprašujem ljudi v svoji okolici, ali kdo ve, kdaj in kje bo občinska proslava ob kulturnem prazniku.

Saj res – se še je kdo po vseh teh norčavih dneh sploh spomnil, da je v petek, 8. februarja, slovenski kulturni praznik. Večina se jih zaveda, da je hvala Bogu oziroma tokrat hvala Prešernu dela prosti dan oziroma letos podaljšan vikend. Čemu pa je posvečen ta dan? Že na vprašanje, ali se je France Prešeren rodil ali umrl na ta dan, zna malo-kdo odgovoriti. To, da je dr. France Prešeren naš največji slovenski pesnik in da je njegova pesem naša državna himna – eden izmed simbolov naše države – bi še vedelo povedati večina ljudi. Če bi pa hoteli zvedeti kaj več o njegovih pesmih in o njegovem življenju, pa bi bilo verjetno že bolj težko.

Zadnje upanje, da zvem za proslavo, mi ostane Štajerski tednik, ki je izšel tokrat v četrtek. Berem med oglasi oziroma objavami dogodkov za naslednje dni: občinska proslava ob kulturnem dnevu v Gorišnici, občinska proslava ob kulturnem dnevu v Vidmu in še bi lahko naštevali.

Kaj pa naša občina? A v naši občini nimamo odbora oziroma komisije za kulturo, ki bi organizirala ali pa vsaj dala pobudo za organizacijo občinske proslave ob slovenskem kulturnem prazniku?

Ob vsaki predstavitvi občine se znajo naši občinski veljaki pohvaliti na račun kulturnega življenja v občini, koliko kulturnih društev deluje, koliko kulturno-vaških in vaško-gasilskih domov je zgrajenih in obnovljenih. Mislim, da bi se dalo v vsakem od teh domov organizirati občinsko proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku. Tudi s finančnega vidika to verjetno ne bi preveč oklestilo občinskega proračuna in bi sredstva za organizacijo takšnih proslav morala biti planirana že v občinskem proračunu. Da pa ne bom samo kritizirala, imam tudi predlog za naslednja leta – saj bo kulturni praznik tudi v naslednjih letih. Komisija za kulturo naj za vsako leto načrtuje, v kateri vasi bo organizirana občinska proslava. Organizacijo naj prevzamejo vaški odbori skupaj z društvi, ki delujejo v tej vasi, k sodelovanju pa naj povabijo vsa društva iz občine Markovci. Seveda je potrebno planirati tudi sredstva za organizacijo, tako da se že vnaprej ve, s kakšnimi finančnimi sredstvi se razpolaga. Tu ne gre za neka plačila za sodelovanje, ampak za kakšen kozarček ali malico za vse nastopajoče za skupno druženje po prireditvi.

In moja letošnja kulturna zapolnitev: vzamem Prešernove poezije, preberem Povodnega moža, Od železne ceste in Zdravljico. Spomnim se, koliko truda smo vložili, ko smo se na pamet učili Uvod Krsta pri Savici, Nezakonsko mater, Slovo od mladosti, Glosa, Sonetni venec in še bi lahko naštevala.

Vsem kulture željnim občankam in občanom občine Markovci pa želim, da se naslednje leto srečamo na proslavi slovenskega kulturnega praznika v občini Markovci, pa ne glede na to, v kateri vasi bo.

Irena Kukovec

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. Uredniški odbor: Ivan Liponik, Hedvika Rojko, Alenka Rožanc, Darko Meznarič in Marija Prelog. Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Slika na naslovnici: Kopjaši, Foto Marijan Petek. Oblikovanje in priprava za tisk: VEJICA, Rado Škrjanec s. p.. Tisk: Grafis Rače. Natisnjeno 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80
Strani na internetu: www.markovci.si

OBČINSKI SVET

O čem je občinski svet razpravljal v zadnjih mesecih?

11. seja občinskega sveta je bila 20. decembra 2007. Čeprav je bila pred prazniki, vsebina ni bila prav nič praznično obarvana.

Najprej so svetniki sprejeli Odlok o programu opremljanja za gradnjo na območju občine Markovci, na njegovi podlagi pa še Odlok o komunalnem prispevku v občini Markovci. Na podlagi obeh odlokov bomo občani – bodoči investitorji gradnje objektov in tudi tisti, ki se bomo priključevali na novo infrastrukturo (npr. kanalizacijo) – plačevali komunalni prispevek. Ta bo izračunan za vsakega posameznika posebej, glede na dejansko infrastrukturno opremljenost njegove parcele, velikost objekta in določenega fundusa parcele.

Sprejeli so tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana za območja III. faze obrtne cone Markovci in za območje čistilne naprave v Markovcih. V nadaljevanju so sprejeli Sklep o pogojih za plakatiranje v času volilne in referendumске kampanje, s čimer so dosežanje pogoje prilagodili novi zakonodaji.

Soglašali so tudi s pristopom občine Starše k skupni občinski upravi za opravljanje upravnih nalog na področju varstva okolja, točneje vodenje izvedbe projekta Celovito varovanje vodnih virov podtalnice Ptujškega polja – I. faza. Soglasje so markovski svetniki podali tudi k povišanju cene pro-

izvodnje in distribucije vode.

Nadzorni odbor je svetnike seznanil s programom dela v tekočem letu.

12. seja občinskega sveta je bila 14. februarja, tudi ta, čeprav sklicana na valentinovo, ni nič dišala po ljubezni. Že pri potrjevanju dnevnega reda so svetniki izločili štiri točke, in sicer gradivo, ki se je nanašalo na kulturo in šport: nov športni pravilnik in nova merila za delitev sredstev za kulturne dejavnosti ter letni kulturni in športni program. Menili so, da so gradiva premalo strokovno pripravljena oziroma so želeli, da se z njihovo vsebino še pred sprejetjem seznanijo vsa društva. Sprejeli pa so dokument identifikacije investicijskega projekta (DIIP) za gradnjo Osnovne šole dr. Ljudevita Pivka Ptuj in DIIP za izvedbo komasacije Markovci – Jug I. faza. Na znanje so vzeli tudi poročilo o opravljenem nadzoru v letu 2007. Kar nekaj časa so posvetili kadrovskim zadevam, in sicer so za nadomestno članico nadzornega odbora imenovali Valerijo Zupanič, za predstavnika javnosti v senat za reševanje pritožb zoper policiste Milana Gabrovca in za predstavnika občine v svet OŠ Ljudevita Pivka župana Franca Kekca. Soglašali so tudi z novo ceno storitve pomoči družini na domu, ki se za uporabnike znižuje za dobrih 25 %. Prav tako so svetniki soglašali s podelitvijo služnosti hoje in voznje

z motornimi kolesi na parc. št. 479/1 v Markovcih za potrebe podjetja HAN, d. o. o. V nadaljevanju so izvzeli iz javnega dobra parc. št. 837/26 in 837/100, obe k. o. Nova vas pri Markovcih, ter hkrati sklenili, da se parceli oddata v najem za dobo petih let Branku Kocbeku iz Nove vasi.

Obravnavali so tudi peticijo vaščanov iz Zabovcev za priključnino na kanalizacijo, saj menijo, da je njihovo območje zaradi izgradnje Centra za ravnanje z odpadki Gajke prizadeto. Svetniki so se zavedali, da je njihovo območje prizadeto, vendar so menili, da je in bo prizadetih območij v občini še več (jez in kanal, bodoča hitra cesta, trasa daljnovoda Pince in še bi se našlo). Brez strokovne študije ni mogoče soditi, katero območje je dejansko najbolj prizadeto, zato zahtevam vaščanom Zabovcev niso ugodili.

Obravnavali so tudi protest občana na spominsko obeležje na pokopališču. V spomeniku namreč pogrša križ in imena padlih. Tudi v tem primeru so se svetniki seznanili s potekom postavitve spomenika, od objave javnega natečaja do izbire in potrditve na občinskem svetu. Spomenik je posvečen vsem padlim žrtvam vojnega nasilja, je večbarven, kar lahko pomeni, da je namenjen vsem tako po barvi kot po pripadnosti, v samem spomeniku pa je najti tudi podoba križa. Sicer pa bo prizadetemu občanu podan umetnikov opis spomenika.

MBK

Na podlagi 6. člena Odloka o priznanjih Občine Markovci (Uradni vestnik Radio-Tednik Ptuj, št. 5/2000 in Ur. l. RS št. 26/04) Komisija za odlikovanja in priznanja objavlja

RAZPIS

za podelitev občinskih priznanj v letu 2008

- naziv **častni občan** občine Markovci - **plaketa** Občine Markovci - **listina** Občine Markovci

I. Občina Markovci podeljuje priznanje:

1. Naziv **častni občan** Občine Markovci se podeli posamezniku, ki s svojim delovanjem in stvaritvami na posameznih področjih življenja in dela prispeva k izjemnemu razvoju in ugledu občine.

2. **Plaketa** Občine Markovci se podeli posameznikom v občini za pomembno in uspešno nepoklicno udejstvovanje na katerikoli področju družbenega življenja. Plaketa se podeli tudi pravnim osebam ali posameznikom za pomembne dosežke na gospodarskem in družbenem področju dela.

3. **Listina** Občine Markovci se podeli pravnim in civilnopravnim osebam za pomembne dosežke pri razvoju občine, za večletno delo in rezultate, s katerimi se organizacija izkaže in uspešno predstavlja občino.

II. Predlogi za priznanje morajo vsebovati osebne podatke kandidata oziroma podatke o predlagani organizaciji, podjetju, zavodu in združenju v občini ter opis zaslug, dejanj, uspehov oziroma utemeljitev pobude za podelitev priznanja.

III. Pobude za podelitev priznanj Občine Markovci lahko dajo v pisni obliki družbe, politične stranke, zavodi, organizacije, skupnosti, društva in posamezniki.

IV. Predlog za podelitev priznanj je potrebno poslati Komisiji za odlikovanja in priznanja Občine Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci, najkasneje do 26. marca 2008.

Priznanja bodo podeljena ob letošnjem občinskem prazniku.

Franč Kekec,
župan občine Markovci

Slovo od nekdanjega predsednika

Dr. Drnovšek kot predsednik republike obiskal tudi občino Markovci

Slovenija se je februarja poslovila od nekdanjega predsednika republike dr. Janeza Drnovška. V spomin na enega največjih slovenskih politikov je bilo več žalnih sej, na tisoče ljudi se je vpisalo v žalne knjige, spomin na preminulega velika slovenske politike pa smo obeležili tudi z dnevom žalovanja v ponedeljek, 25. februarja.

Nekdanji predsednik republike Janez Drnovšek je bil dolgoletni premier v času, ko je Slovenija v obdobju tranzicije prešla iz socialističnega v tržno gospodarstvo ter se pripravljala na vstop v EU in zvezo Nato, članstvo v obeh povezavah pa je dočakal kot predsednik države. Poudarjal je, da je Slovenija »zgodba o uspehu«.

Janez Drnovšek se je rodil 17. maja 1950 v Celju. Študij ekonomije je zaključil na ljubljanski Ekonomski fakulteti, leta 1986 pa je doktoriral iz ekonomskih znanosti na mariborski Ekonomsko-poslovni fakulteti.

Po karieri v bančnem sektorju je na volitvah aprila 1989 presenetljivo premagal favoriziranega Marka Bulca in bil izvoljen za predstavnika Slovenije v predsedstvu nekdanje SFRJ. Od maja 1989 do maja 1990 je bil tudi predsednik predsedstva nekdanje SFRJ. Septembra 1989 je predsedoval vrhu neuvršenih v Beogradu.

V obdobju osamosvajanja Slovenije je bil Drnovšek glavni pogajalec med slovenskim vodstvom ter vodstvom nekdanje Jugoslavije in vrhom Jugoslovanske ljudske armade. Julija 1991 se mu je uspelo dogovoriti za dokončen umik zvezne vojske iz Slovenije. Za izjemne zasluge pri obrambi svobode in suverenosti Slovenije je leta 1992 prejel najvišje državno odlikovanje zlati častni znak svobode Republike Slovenije.

Marca 1992 je postal predsednik Liberalno demokratske stranke Slovenije, aprila istega leta pa ga je državni zbor izvolil za predsednika vlade. Po parlamentarnih volitvah leta 1992, na katerih je zmagala LDS, je bil januarja 1993 ponovno izvoljen za mandatarja za sestavo vlade, v katero je povabil še Slovenske krščanske demokrate (SKD), Združeno listo socialnih demokratov (ZLSD) in Socialdemokratsko stranko Slovenije (SDSS).

Na kongresu na Bledu marca 1994 je Drnovšek pod svojim vodstvom združil Liberalno demokratsko stranko z Demokratsko stranko Slovenije, Zelenimi Slo-

Dr. Janez Drnovšek na obisku v Kmečkem mlinu Korošec v Zabovcih

venije in Socialistično stranko Slovenije v Liberalno demokracijo Slovenije.

Svoj tretji mandat kot premier je začel januarja 1997, vodenje vlade pa je po izglasovanju nezaupnici aprila 2000 predčasno končal junija 2000. Po zmagi LDS na državnoborskih volitvah 15. oktobra 2000 je oblikoval že svojo četrto vlado, v kateri so bili poleg LDS še ZLSD, SLS+SKD ter Demokratična stranka upokojencev Slovenije (DeSUS).

Drnovškove zdravstvene težave so se začele leta 1999, ko so ga 22. julija v Kliničnem centru v Ljubljani operirali in mu zaradi rakave tvorbe odstranili desno ledvico. Kasneje so se te težave še nadaljevale. Kljub temu se je odločil, da kandidira za predsednika države na predsedniških volitvah leta 2002.

1. decembra tega leta je bil v drugem krogu, v katerem se je pomeril s tedaj vrhovno državno tožilko Barbaro Brezigar, izvoljen za predsednika republike. »Začenja se novo obdobje, tako zame kot za državo,« je dejal po objavi rezultatov volitev. Dan kasneje je Drnovšek odstopil s funkcije predsednika vlade, 20. decembra 2002 pa še kot predsednik LDS; svoje članstvo v stranki je zamrznil.

Kot predsednik republike je v DZ zaprisegel 22. decembra. Tedaj je dejal, da ob koncu svojega mandata, čez pet let, Slovenijo vidi kot »inkubator idej, stičišče kultur, most sodelovanja in varno ognjišče sožitja med civilizacijskimi, verskimi, kulturnimi izročili evropskega zahoda, vzhoda, severa in juga«.

Predsedniške posle je 23. decembra 2007

uradno predal Danilu Türku, ki je bil izvoljen za predsednika republike. Odtlej se ni več pojavljal v javnosti.

Je avtor člankov s področja kreditne in monetarne politike ter mednarodnih finančnih odnosov, v katerih se je osredotočal na svetovno dolžniško krizo. Leta 1996 je izšla njegova knjiga *Moja resnica*, v kateri je popisal svojo izkušnjo in pogled na razpad nekdanje Jugoslavije.

Od leta 2006 je začel objavljati knjige s področja duhovnosti: *Misli o življenju*, *Zlate misli*, *Bistvo sveta* in *Pogovori*. V začetku leta 2006 je potrdil novico, da ima zunajzakonsko hčerko, za katero je izvedel leto dni prej. Nana Forte je predstavnica mlajše generacije skladateljev. V zakonu pa se mu je rodil sin Jaša.

Kot predsednik republike je dr. Janez Drnovšek pred dvema letoma obiskal tudi občino Markovci. Bil je na obisku v kmečkem mlinu Korošec. »Zelo zanimiv mlin. Po eni strani stara tradicija, star mlin, na drugi strani pa moderna tehnologija. Pomembno je, da delajo kruh brez kakšnih umetnih dodatkov, skratka, gre za zdravo in ekološko pridelano hrano, čemur dajem tudi sam velik poudarek. Prav zato sem se odločil za ta obisk – da bi bili ljudje bolj pozorni na tovrstno pridelavo hrane. Vprašali ste me, kako to, da sem se odzval pismu in če se pogosto odzovem takšnim povabilom. Vsakemu povabilu se ne morem odzvati, je pa res, da se takšnim s tehtno vsebino rad odzovem,« je takrat ob obisku občine Markovci povedal dr. Drnovšek.

Besedilo in foto: **MZ**

KOMUNALNA INŠPEKTORICA OPOZARJA

Sežiganje komunalnih odpadkov je prepovedano

Temeljno načelo varovanja okolja je usklajevanje vseh dejavnosti na sonaravnih in v prihodnost obrnjenih osnovah.

Pred nami je pomlad, čas čiščenja zelenic, okolice hiš in vrtov. Ob tem skrbnem delu nekatere spremlja tudi škodljiva razvada – sežiganje na prostem. Dolžnost lokalnega komunalnega inšpektorja je, da javnost opozarja na določila predpisov ter jih seznanja o preventivnih ukrepih in posledicah kršitev predpisov. Tokrat gre za globalni ekološki problem, v katerega spada tudi sežiganje.

Sežiganje vseh vrst komunalnih odpadkov (papir, karton, plastika, tekstil, pohištvo ...), ki zajemajo tudi zeleni vrtni odpad z zelenic (odpadne veje, trava, listje), je po občinskem predpisu popolnoma prepovedano. Nadzor izvaja občinska komunalna inšpekcija.

Prav tako pa je v skladu z republiško zakonodajo prepovedano sežiganje ostankov s kmetijskih površin in gozdov, oziroma je dopustno samo izjemoma pod strogimi natančno določenimi pogoji, in sicer: kurišče mora biti obdano z negorljivim materialom; v prostoru okrog kurišča ne sme biti gorljivih snovi; kurišče mora biti oddaljeno vsaj 50 metrov od gozda in vsaj sto metrov od pomembnih prometnih poti, večjih naselij in objektov, kjer se izdelujejo, predelujejo ali skladiščijo vnetljive ali nevarne snovi; kurišče mora biti zavarovano in nadzorovano ves čas kurjenja ali sežiganja; po končanem kurjenju ali sežiganju se mora ogenj pogasiti ter pokriti kurišče z negorljivim materialom. Kurjenje, sežiganje ali uporabo odprtega ognja je potrebno prekiniti v primeru, ko je povprečna hitrost vetra večja od 6 m/s ali ob sunkih vetra, ki so močnejši od 10 m/s. Ne sme se uporabljati gorljivih tekočin ali materialov, ki pri gorenju razvijejo močan dim ali strupene pline oziroma so kako drugače škodljivi za okolje.

Izvajanje slednjega neposredno nadzoruje Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, če pa komunalni inšpektor ugotovi nespoštovanje zgoraj navedenih določil, je dolžan narediti zapisnik in zadevo odstopiti pristojnemu republiškemu inšpektorju.

Z odlokom so za nepravilno ravnanje predpisane tudi globe za prekrške. In sicer za fizično osebo, odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega

podjetnika posameznika 400,00 evrov ter za pravno osebo 1.400,00 evrov.

Globo je mogoče izreči le v prekrškovnem postopku, ki ga izvede komunalna inšpektorica. Postopek se lahko uvede na podlagi ugotovitev inšpektorice, lahko pa tudi na podlagi obvestil občanov. Obvestila občanov so vedno pogosteje podlaga za izvedbo inšpekcijskega postopka, ker se občanom ni več potrebno bati, da se bo izvedelo, kdo je inšpektorju posredoval podatke. Po Zakonu o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list Republike Slovenije, št. 43/07) je inšpektor dolžan varovati tajnost vira prijave in vira drugih informacij, na podlagi katerih opravlja inšpekcijski nadzor.

Občani, ki so vključeni v redni mesečni odvoz odpadkov, lahko komunalne odpadke, vključno z odpadki iz vrtov in zelenic, brezplačno oddajo v zbirnem centru ravnanja z odpadki Gajke, vsak delovni dan od 8. do 17. ure in ob sobotah od 8. do 14. ure (zimski čas) ali od 8. do 20. ure in ob sobotah od 8. do 14. ure (letni čas).

Komunalna inšpekcija redno preverja in ugotavlja, kateri občani sežigajo komunalne odpadke na prostem, in če ugotovi prekršek, takoj na kraju prekrška izda in vroči kršitelju plačilni nalog z globo.

Naprošamo pa tudi vse občane, da komunalno inšpekcijo obveščajo o primerih sežiganja odpadkov na prostem. Prijavo lahko sporoči vsakdo komunalni inšpekciji

na Skupno občinsko upravo, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, na telefonsko številko 748 29 63 ali 748 29 96, oziroma na Občino Markovci na telefon 788 88 80.

POSEBNO OPOZORILO

Sežiganje komunalnih odpadkov in odpadkov z vrtov je na prostem, na mestu nastanka, v gospodinjskih kuriščih, v kotlovnica in podobnih mestih prepovedano.

Biološko razgradljive odpadke je potrebno kompostirati ali odlagati v posodo za biološke odpadke.

Sežiganje se šteje kot prekršek in prekrškovni organ lahko na kraju samem povzročitelju izreče in izda plačilni nalog z globo štiristo evrov, pravni osebi pa tisoč štiristo evrov.

Majda Murko,
komunalna inšpekcija

NOVA SLOVENIJA MARKOVCI

Pred nami je odgovorna prihodnost

Na občnem zboru članov občinskega odbora Nove Slovenije Markovci, ki je potekal v petek, 16. februarja 2008, so po pozdravnih besedah predsednika Franca Rožanca najprej izvolili delovno predsedstvo občnega zbora. Vodil ga je Stanislav Toplak. Sledila so poročila o preteklem delu odbora.

Predsednik Franc Rožanc je v svojem poročilu z zadovoljstvom predstavil dobro delo občinskega odbora in svetnikov kot celote. Odbor je tudi dobro sodeloval s predstavniki strank SDS in SLS ob podpori predsedniškemu kandidatu Lojzetu Peterletu, predvsem pri zbiranju podpisov in organizaciji okrogle mize. V nadaljevanju je še dodal: »Po priporočilih tajništva stranke se je naš občinski odbor zelo aktivno vključil v pripravo drugega kroga predsedniških volitev. Skupaj s strankama SDS in SLS smo pripravili zloženko in posneli kratki video spot za našo kabelsko TV. Razposlali smo tudi pismo podpore županov okoliških občin. Žal rezultati volivcev niso nagradili našega dela.«

To, da bodo jeseni 2008 državnozborske volitve, je že vsem znano. Na občnem zboru pa je bil javnosti predstavljen sklep o evidentiranju kandidata za volitve v državni zbor. Na tajništvo N.Si je odbor pravočasno vložil kandidaturo za našega kandidata Janeza Liponika za 9. volilni okraj 8. volilne enote.

Franc Rožanc je svoje poročilo zaključil z vzpodbudnimi besedami: »Čut odgovornosti, ki ga imamo v občinskem odboru, izvoljeni svetniki, sodelavci v nadzornem odboru in ostalih delovnih telesih iz naših vrst, je zagotovilo, da lahko ponosno stopamo po začrtani poti, ki so jo izbrali naši

Delovno predsedstvo na občnem zboru ter predsednik občinskega odbora NSi Franc Rožanc

volivci. Opravljeno delo nam je v ponos in z njim moramo biti zadovoljni!«

Svoji poročila sta predstavila tudi tajnik Darko Meznarič, ki je predstavil predvsem organizacijsko plat delovanja občinskega odbora in finančno poročilo blagajnik Slavko Rožmarin.

Delovni predsednik in vodja svetniške skupine Stanislav Toplak je v razpravi po poročilih dejal, da delo svetnikov N.Si v občinskem svetu ni samo plod številčne premoči, ampak tudi rezultat strokovnega dela svetnikov in drugih članov delovnih teles. Posebej je pohvalil dobro delo nadzornega odbora in predsednico Tatjano Fideršek, ki je ob predstavitvi poročila dela nadzornega odbora požela pohvalo vseh svetnikov na zadnji seji sveta.

Predsednik odbora Rožanc se je k besedi oglašil še pri predstavitvi plana za leto 2008, kjer je izpostavil željo po ustanovitvi odbora Mlade Slovenije – podmladka N.Si. Ob tem je povedal: »Mladim moramo dati možnost, da se dokažejo s svojim znanjem, s svojimi sposobnostmi in vrlinami. Moramo jim dati priložnost, da se javno izpostavijo, da dokažejo, da znajo biti resni in odgovorni. Želimo si podmladka novih politikov, ki imajo izoblikovana stališča ter jih znajo tudi javno predstaviti in zastopati.«

Občnega zbora so se poleg domačih članov in simpatizerjev udeležili tudi predstavniki sosednjih občinskih odborov in tajništva Nove Slovenije. Koordinator N.Si za Štajersko in Prekmurje mag. Bernard Memon je prinesel pozdrave z vodstva in predstavil delo ministrov Nove Slovenije ter na kratko opisal smernice za programsko konferenco stranke. Predsednik regijskega odbora N.Si Ptuj-Ormož dr. Simon Kolmanič je pohvalil dobro delo odbora in sodelovanje odbora z regijo ob volilni kampanji za predsednika države, hkrati pa pozdravil našo odločitev za kandidaturo Janeza Liponika.

Prisotni člani in gostje so se po uradnem delu zadržali v prijetnem ambientu župnijske dvorane Markovci ob zanimivih pogovorih o aktualnih temah.

Besedilo in foto: **Darko Meznarič**

Romanje v Medžugorje

V vsakdanjem življenju ne smemo pozabiti na darove, ki nam jih daje Mati božja. Vzemite si čas in se ji zahvalite na romanju v Medžugorje.

Odhod bov četrtek, 10. aprila, in vrnitev v nedeljo 13. aprila 2008

Pot nas bo vodila mimo Knina, Sinja do Međugorja. Ogledali si bomo tudi znamenitosti Mostarja. Na poti domov pa se bomo ustavili v Makarski in hrvaškem Lurdu.

Cena hrane, pijače in prenočišča ostaja

enaka kot v prejšnjih romanjih; cena prevoza je pri številu 45 romarjev 45 EUR in se poveča ob manjšem številu romarjev. Potuje se lahko tudi z osebno izkaznico.

Naslednje jesensko romanje bo od 25. do 28. oktobra 2008.

Duhovno vodstvo romanja: patra Vito Muhič in Matej Santes.

Vabi ŽPS župnije sv. Marko niže Ptuja. Kontaktna oseba za prijavo Slavko Mar;

tel.: 740 71 85 ali GSM: 041 831 945

Občni zbor Turističnega društva občine Markovci

V petek, 5. februarja, smo se člani turističnega društva občine Markovci sestali na 7. občnem zboru v dvorani PGD Markovci.

Predsednik društva Franc Brodnjak je na začetku pozdravil goste in člane ter opravičil župana oziroma svetnike, saj si turistično društvo očitno ne zasluži, da bi bil kljub občnim zborom političnih strank kateri od svetnikov pooblaščen s strani občine in nas prišel vsaj pozdravit in nam namenil kakšno vzpodbudno besedo za nadaljnje prostovoljno delo. Nato nam je predsednik predstavil delo, ki je bilo narejeno v lanskem letu. Čez vse leto je bila vsako prvo nedeljo v mesecu po rani maši kmečka tržnica, kjer smo bili zraven čebelarstva društva redno prisotni, potem je tu fašenk, kjer smo sodelovali z etnografskim društvom Markovci, kulturnim društvom Bukovci ter vaškim odborom Bukovci. Organizirali smo spomladansko očiščevalno akcijo v sodelovanju z vaškimi skupnostmi, glavino dela smo opravili na markovo, ko smo organizirali pogostitev v sodelovanju z drugimi društvi ob slavnostni predaji orgel svojemu namenu. V maju smo gostili župana Sardinije in podpisali svečano listino o pobratenju in sodelovanju obeh občin. V juliju smo se udeležili prireditve prosvetnega društva Prvenci – žetve. Čez poletje smo spremljali urejenost naših vasi in v začetku septembra priredili zdaj že ustaljeni kino na prostem in podelili priznanja za urejeno okolje hiš, kmetije in vaških objektov. V novembru smo pripravili martinovanje v sodelovanju s kulturnim društvom Bukovci, v decembru na štefanovo pa smo organizirali ocenjevanje vin.

Seveda bi v tem letu radi naredili vse to, kar smo naredili lani in si zastavili smeje projekte v razvoju turizma v naši občini. Toda, dokler se bo naše občinsko vodstvo tako mačehovsko obnašalo že do turističnega društva, kaj šele, da se resnično začne razvijati turizem v tržnem smislu, ne vemo, kdaj bo do napredka prišlo. Imamo pa veliko neizkoriščenega potenciala, ki ga moramo začeti nekje izvajati.

Člani upravnega odbora s predsednikom na čelu smo si vsekakor enotni, da brez konkretne finančne in projektne občinske pomoči ne moremo razvijati smernic turizma v napredek, saj imamo občutek, da za razvoj turizma v naši občini še ni prišel pravi čas. Pa še nekaj zelo pomembnega pozabljajo naši občinarji – da smo sami prostovoljci, kot v ostalih društvih, ki svoj prosti čas namenjamo za dobrobit razvoja občine, v zameno pa pričakujemo vsaj sodelovanje in podporo od tam, kjer jo moramo prejeti.

Marija Prelog

Foto: MZ

OSVEŠČANJE IN POMOČ

Pomagajmo prvi

Če redno spremljate delo območne organizacije Rdečega križa Markovci in župnijskega Karitasa, potem veste, da naše prostovoljno delo ne temelji zgolj na zbiranju in delitvi obleke in hrane, ampak tudi na osveščanju naših občanov in faranov. Zato se organizatorji potrudimo in skušamo vedno pridobiti strokovnjake iz različnih področij, predvsem pa predavatelje iz zdravstvene stroke. V prostorih župnijske učilnice mesečno izvajamo tudi meritve krvnega pritiska, maščob, holesterola in sladkorja v krvi.

Tako smo se v januarju 2008 pridružili lanskemu akciji Vala 202 in Rdečega križa Slovenije pod sloganom »Pomagajmo prvi« in pripravili praktično predstavitev nudenja prve pomoči celo dva januarska večera. V goste smo povabili našo domačinko

in aktivno članico naše OORK Majdo Zajšek, višjo medicinsko sestro, ki je zaposlena v Zdravstvenem domu na Ptuj kot patronažna sestra in ima med drugim tudi licenco iz prve pomoči. Prvi večer smo se spoznali z najnovejšimi tehnikami oživljanja ter pomoči nezavestnemu in tudi imeli praktične pravilne prikaze položaja nezavestnega človeka in pravilno nudenje umetnega dihanja. Drugi večer je bil namenjen opeklina in poškodbam in spoznali smo, kako pomembno je že ob majhni nesreči ohraniti mirno kri, da v paniki ne narediš več škode kot koristi človeku, ki naj bi mu bila nudena prva pomoč.

Tema je bila nadvse zanimiva, aktualna in predvsem namenjena nam vsem, toda udeležba je bila zelo skromna. Osebo ne razumem ljudi, ali se imamo za tako usposobljene, da mislimo, da vse znamo in teh

obnovitvenih znanj ne potrebujemo, ali pa si mislimo, da se nam kaj takega ne more zgoditi, ali pa, ko nekdo potrebuje našo pomoč, kar brezbrizno pogledamo proč in gremo dalje. Vemo, da je bilo v televizijskih oddajah prikazano, kako se ljudje obnašamo do sočloveka. Zato se ljudje že končno prebudimo iz naše apatičnosti in brezbriznosti in nudimo pomoč tudi pijanemu človeku, ki leži na cesti ali v jarku, nudimo pravilno prvo pomoč tudi v obliki pogovora, ki ga v kakšnem trenutku morda nekdo zelo potrebuje.

Danes se vsi tako radi sklicujemo na dejstvo, da nimamo časa, toda Bog ne daj, da se nam karkoli pripeti, potem pa ga bomo imeli in morda obžalovali, ker nismo storili dejanj, ki smo imeli namen narediti zase in za druge.

Marija Prelog

O DELOVANJU RDEČEGA KRIŽA IN ŽUPNIJSKEGA KARITASA

Obiskali smo naše starejše občane

Čeprav smo že krepko zakorakali v novo leto, je prav, da se spomnimo še naših lanskih decembrskih dejavnosti. Tako smo člani OORK Markovci in sodelavci župnijskega Karitasa s člani vaških skupnosti s skromnimi darili obiskali naše starejše občane oziroma vaščane in jim tudi pisali voščilnice ob božiču in novem letu skupaj z gospodom župnikom.

Tako smo v Markovcih obiskali najstarejšega vaščana, vitalnega 86-letnega Miha Dvoršaka, ki se še vedno s prijatelji lovci poda na »jago«. Njegov priljubljen hobi v mlajših letih je bilo tudi čebelarstvo, saj so čebele s svojstvenim delom nekaj posebnega. Miha pa je tudi izredno srečen, ker ima skrbne sosede in svoje otroke, ki vedno dobro poskrbijo za njega.

Najstarejša vaščanka pa je 96-letna Rozalija Slameršak, po domače Matečova Roza, ki je sicer precej naglušna, bili pa je zelo vesela našega obiska. Tudi zanjo vestno skrbijo snaha ter sin in obe vnukinji. Druga najstarejša vaščanka je 86-letna Genovefa Štrafela, po domače Štrafelova Fefa, ki si sicer sama ni ustvarila družine, nekdanj pa je vestno gospodarila in skrbela za nečaka in nečakinjo, danes pa ji vsi njeni domači

to skrb vračajo z vso ljubeznijo in njihova »botra« je še vedno nasmejana in potrpežljiva.

V naši vasi pa imamo tudi zakonski par Ivano in Janeza Obrana, po domače Melačova, ki skupaj v zakonskem stanu krmarita in gospodarita že 56 let. Tisti, ki živimo v partnerskem odnosu in želimo, da je naš zakon kvaliteten, se učimo spoštovanja in popuščanja do partnerja, če tega ni, vemo, kaj se v današnjem času prehitro zgodi.

Njuno zakonsko življenje je zgodovina, ki je prepletena z mnogimi lepimi in manj lepimi zgodbami, ki se jih zelo rada spominjata in jih pripovedujeta svojim štirim vnukom. Kajti Melačov stric pri svojih 81 letih še vedno kleno stopi na traktor in opravi vsa dela, ki so potrebna na kmetiji, čeprav manj, pa vendar. Janez je prava markovska legenda in najbrž bi s svojo življenjsko zgodbo povedal veliko razbur-

Zakonca Obrana s svojimi vnuki

ljivega in zanimivega o nekdanjih časih. Obiskali smo tudi Franca Cimermana. Z Janezom Obranom sta najstarejša gasilca v vasi. Mi mlajši smo si le vzeli čas za naše sovaščane, ki s svojim umirjenim življenjem dokazujejo, da je starost lahko tudi lepa, če le še zdravje koliko toliko služi.

Z našimi obiski smo se našim vaščanom vsaj malo oddolžili in jim sporočili, da širša družba kljub njihovi starosti ni pozabila nanje.

Besedilo in foto: Marija Prelog

Pihalna godba Markovci

Naredili letni pregled opravljenega dela in si zastavili nove cilje

Kot je že običaj, tradicija in tudi zakonska obveza, smo se godbeniki tudi letos zbrali na rednem letnem zboru članov (občnem zboru). To je bilo 22. februarja v gostilni Ribek v Stojncih. Našemu vabilu so se odzvali in se zbora udeležili: župan občine Franc Kecec, občinski svetnik Franc Rožanc, predsednik etnografskega društva Marjan Bezjak, predsednik KUD Markovski zvon Darko Meznarič in predsednik KD Markovci (MPZ) Janez Kukovec.

Za uvod smo letos pripravili krajši kulturni program, ki so ga izvedli najmlajši člani naše godbe s svojimi solističnimi nastopi. Žiga Bezjak je zaigral na trobento, Katja Bezjak na rog in Špela Mlinarič na flavto, vse skupaj pa je organiziral podpredsednik našega društva Milan Meznarič.

Zbor članov se je nadaljeval po že običajnem protokolu z izvolitvijo vseh potrebnih organov za vodenje zbora in nato podajo poročil organov (funkcionarjev) društva.

Skozi vsa ta poročila je bil razviden potek in obseg opravljenega dela v preteklem letu. Tu zagotovo velja omeniti število vaj in nastopov med letom. Da so godbeniki lahko opravili 20 javnih nastopov (in še nekaj manjših, ki jih posebej nismo šteli), je moral vsak godbenik priti približno 40-krat na redne vaje, na še nekaj sekcijskih in na ene intenzivne vaje. To pomeni, da je vsak član orkestra čez leto žrtvoval približno 60-krat (dni) po najmanj dve pa tudi do pet ur svojega časa. S svojimi nastopi smo obogatili in popestrili več različnih prireditvev v občini in tudi izven nje. Najprej smo se udeležili pustnih prireditvev v Markovcih, na Ptuj in v Stojncih, nato so sledili nastopi pri cerkvi ob cerkvenih praznikih (cvetna nedelja, markova nedelja – blagoslov novih orgel), pa občinski praznik. Tem prireditvam je sledila prvomajska budnica, ki se je veselimo tako godbeniki kot tudi občani, ki so s svojo udeležbo to ponovno potrdili. Sledilo je več nastopov na gasilskih prireditvah: florjanova nedelja v Stojncih, dan gasilcev občine Kidričevo v Pleterjah, otvoritev novega gasilskega doma v Markovcih, dan gasilcev občine Gorišnica v Zagojcih in 80 let PGD Zabovci. Nastopili smo tudi na občnem zboru Društva upokojencev Markovci v Bukovcih. Sledilo je še martinovanje v občini Hajdina, ki smo ga prav tako popestrili s svojim nastopom.

Godba na pihala občine Markovci

Poleg veselih ali svečanih dogodkov pa so sestavni del življenja in našega dela tudi žalostni dogodki. Tako smo se z igranjem žalostink poslovili tudi od pokojne matere našega člana na pogrebu v Markovcih, prav tako pa smo z žalostinkami počastili dan mrtvih na komemoraciji v Markovcih.

Koledarsko leto pa smo zaključili s sedaj že tradicionalnim Miklavževim koncertom v večnamenski dvorani v Markovcih.

Ker je ob delu potrebno poskrbeti tudi za nekaj sprostitve, zabave in druženje naših članov, smo na pobudo Milana Meznariča konec junija organizirali piknik, ki smo ga imeli pri Meznaričevih v Halozah. Bilo je enkratno, saj smo imeli srečo tudi z vremenom, zato tudi v bodoče načrtujemo vsaj eno ali še več takih ali podobnih druženj.

Seveda pa so bile ob vsem tem v razpravi še posebej izpostavljene težave, s katerimi se ob svojem marljivem delu srečujemo. Da se je vse vrtelo okrog denarja, seveda ni nič novega.

Žal je denar največkrat tista ovira, ki kroji naše delo in tudi dosežke. Bilo je veliko pripomb na pravilnik, ki ureja razdelitev občinskih sredstev, namenjenih kulturi. Tudi zadnja različica pravilnika, ki ga je občinskemu svetu predstavila komisija, v kateri so predstavniki kulturnih društev, je bila zavrnjena. Mnenje enega razpravljavca pa je bilo, da še najboljši pravilnik ne more pravično razdeliti nečesa, česar ni, oziroma da bi bilo potrebno za kulturo nameniti nekoliko več sredstev, pa bi bilo

manj preprirov okrog pravilnikov, meril ... Župan je prisotnim povedal, da je denarja v občinskem proračunu, namenjenega za kulturo, kolikor ga pač je, več ga ne bo in ga ne more biti, strinjal pa se je, da bi se ga moralo čim bolj pošteno razdeliti glede na dejansko opravljeno delo in ne na tisto, kar nekateri mogoče prikazujejo le na papirju, dejanskega nadzora nad porabo dodeljenih sredstev pa doslej ni bilo.

Več razpravljavcev je izrazilo nezadovoljstvo nad kvaliteto snemanja in predvajanja javnih prireditvev na lokalni TV, ki jo izvaja SIP TV. To je še posebej izrazito v primeru godbe ali pevskih zborov, saj je kvaliteta, še posebej tonska, zelo slaba, zato nam taki posnetki na TV delajo več škode kot koristi. Eden od razpravljavcev je celo menil, da bi bilo bolje, da tako slabega snemanja in predvajanja sploh več ne dovolimo. Tu pa je spet prišel v ospredje denar.

Če bi ga imeli, bi lahko najeli kvalitetnejše snemalce, ti pa so zelo dragi in si tega preprosto ne moremo privoščiti.

Vse bolj pereč problem godbenikov je prostorska stiska, saj je prostor za vaje za sedanje število godbenikov že zdavnaj premajhen. Zaradi tega je tudi sama kvaliteta vaj nižja in tudi motiviranost in volja pri godbenikih je v upadu. Ugotovili smo, da je dovolj velik prostor za naše potrebe, tako za vaje kot vse ostalo v objektu, v katerem smo že podnajemniki – v Stojncih 34 (na gmajni). Potrebno bi bilo le urediti mansardo, ki je nad celim objektom kot

en prostor, to pa bi bila gotovo trajnejša rešitev, ker se naš sestav zagotovo ne bo več izrazil širil.

Vendar pa to ni tako preprosto, kot se sliši. Sedaj si objekt delimo z vaškim odborom Stojnci, ki pa si tudi želi izboljšati pogoje za delo in v ta namen želi uporabljati celotno pritlično etažo, v kateri ima prostore tudi godba. Sedaj skušamo doseči dogovor, da bi s skupnimi močmi (godba, VO Stojnci in občina) uredili mansardo, kamor bi se preselila godba, vaški odbor Stojnci pa bi pridobil celotno spodnjo etažo in jo uredil za svoje delo, namene in potrebe.

V upravnem odboru godbe bodo zastavili vse moči za to, da bi prišlo do uresničenja tega projekta.

Letos so godbeniki sprejeli tudi nov statut društva, ki je usklajen z novim Zakonom o društvih iz leta 2006. S tem statutom so tudi spremenili svoj stalni naslov društva, ki bo odslej Stojnci 34, prav tako pa bodo za javno rabo uporabljali skrajšano ime Pihalna godba Markovci. Najvišji organ društva pa se bo odslej imenoval Zbor članov (doslej občni zbor). Prav tako je bilo sprejeto in potrjeno finančno poročilo za preteklo leto in sprejet plan dela za letos.

Običaj je, da na letnem zboru formalno sprejememo tudi nove člane, ki so se godbi pridružili v preteklem letu. Letos so bili sprejeti Špela Mlinarič in Taja Meznarič – obe mladi flavtistki – in Tomi Berlak, klarinetist. Tako šteje godba danes 42

članov.

Po uradnem delu, kot se spodobi, je bil še družabni del, jutri pa bo za nove uspehe in zastavljene cilje spet potrebno zavihati rokave.

Tudi ob tej priložnosti se godbeniki zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in stali ob strani do sedaj, prav tako pa vas za pomoč, tako materialno kot moralno, prosimo tudi v prihodnje.

Fotografije nekaterih naših aktivnosti najdete na naslovu:

<http://www.ptuj-on.net/foto/uporabniki/galerija.php?user=mayerton>

Besedilo in foto: **Anton Majerič**

Ali pri nas kulturna dejavnost zamira?

*»Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem upu, strahu dal;
srce je prazno, srečno ni,
nazaj si up in strah želi.«*

Spoštovani gospod župan, spoštovana gospa svetnica, gospodje svetniki, člani odbora za družbene dejavnosti in številnih kulturnih društev občine Markovci!

8. februarja je bil praznik - praznik slovenske kulture!

Gotovo ste jih prepoznali, verze, ki sem jih zapisala v uvodu! Če jih niste, vzemite Poezije dr. Franceta Prešerna, ne boste jih zgrešili! V dne, ko so slovenski pisni mediji, radio in televizija poročali o številnih kulturnih prireditvah po Sloveniji, je bila pri nas, v občini Markovci, tako kot nekaj let, odkar imamo svojo občino, popolna tema. Kot da nismo del te kulture, še več, kot da nismo Slovenci!

Dolgo je tega, ko je dobra, stara markovska dvorana v združenem domu ob proslavah pokala po šivih. Ne le ob slovenskem kulturnem, tudi ob drugih praznikih! Res pa je, da smo prav za proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, 8. februarju, prislunili programu, ki se ga ne bi sramoval niti Cankarjev dom.

Ne bom preštevala dvoran, ki jih ima naša, pravijo, da zelo bogata občina in ne bom preštevala kulturnih društev, za katere včasih ne vem, zakaj nosijo naziv »kulturna«! Menim namreč, da tisto »kulturno« društvo, ki ob slovenskem kulturnem prazniku svojim občanom ne nameni nekaj minut programa v čast slovenske kulture, nima pravice nositi tega imena. Slovenska kultura ni samo slovenska pesem (ob tem

naj povem, da sem zelo ponosna na zborovsko in ljudsko petje v naši občini), toda brez zborne pisane in govorjene slovenske besede bo tudi slovenska pesem utihnila.

Pa ne le slovenski kulturni praznik! V naši deset let stari občini doslej še nismo proslavili ne dneva državnosti, ne dneva samostojnosti.

Svetniki N.Si, ki imate večino v našem občinskem svetu in vam je poleg krščanskih vrednot sveto vse, kar je povezano s slovenstvom, ali niste nikdar pomislili, da bi lahko po kakem drugem scenariju tudi božjo besedo poslušali v tujem jeziku? Pa ne le svetniki stranke N.Si, tudi druge stranke nosite ime »slovenska«.

Tako pa nam ponujate le »kruha in iger«, ob čemer si posebej mladi (ne vsi), radi postrežejo z alkoholom in še s čim.

Verjemite, tudi korant bi težko preživel, saj so ga med okupacijo nemški žandarji naganjali s cest. To starejši še pomnijo.

Kako je že zapisal veliki poet?

*»Grabte dnarje vkup gotove,
kupovajte si gradove,
v njih živite brez trpljenja!«*

Naj mi veliki Prešeren ne zameri, če bom njegove verze zapisala takole:

*»Grabte dnarje naše zbrane,
gradite z njimi si dvorane ...«*

(ki razen redkih izjem tako samevajo ...)

Gospod župan, ali med štiri tisoč občanov svoje občine ne najdete nekoga, ki bi poskrbel za proslave v naši občini? Prepričana sem, da bi kulturna in druga društva z veseljem sodelovala, če bi jih le kdo (seveda ustrezno izobrazjen, in teh nam ne manjka) povabil, izbral in sestavil kakovosten program, nam pa ne bi bilo treba zardevati ob gledanju posameznih nastopačev na naši lokalni kabelski televiziji. Gospod župan in člani občinskega sveta, vsaj enkrat zamižite na eno oko in ne iščite le med »svojimi«!

Ob vstopu v osnovno šolo so nas poučili, da je 8. februar slovenski kulturni praznik, da je tega dne leta 1849 umrl velikan slovenskega naroda dr. France Prešeren, ki se je rodil v Vrbi na Gorenjskem. In ta vasica Vrba in vas Markovci imata skupno ... kaj?

Že zaradi tega, kar imata ti dve vasi skupnega, me tako mika, da bi pred staro, razdrapano dvorano pred združenim domom, kjer je umrla markovska kultura, ob goreči sveči, recitala sonet:

*»O Vrba, srečna draga vas domača ...
... mi mirno plavala bi moja barka;
pred ognjem dom, pred točo mi pšenico
bi bližnji sosed varval – svet' Marka.«*

Danica Tement

Občni zbor Prosvetnega društva Prvenci - Strelci

Bogato delo društva

Kot je že navada, smo se tudi letos zadnjo soboto v mesecu januarju na rednem letnem občnem zboru zbrali člani Prosvetnega društva Prvenci - Strelci. Pridružili so se nam predstavniki nekaterih sorodnih društev naše občine, skupin z žetve, svetnik Zvonko Črešnik ter župan Franc Kekec.

Po kratkem kulturnem programu, v katerem so nastopili nepogrešljivi harmonikarji, je predsednik društva Janez Golc podal poročilo predsednika, v katerem je navedel aktivnosti društva v preteklem letu, ki pa jih je bilo kar nekaj. Naj omenimo samo tiste najbolj odmevne: ob slovenskem kulturnem prazniku je bila izvedena občinska proslava, ki je bila dobro obiskana predvsem s strani naših vaščanov. Pustna skupina Prvenski bankirji se je udeležila štirih povork v okoliških občinah ter na vseh povorkah posegla po nagradah. Ob vsakoletnih prireditvah, kot so pokop pusta, proslava ob materinskem dnevu, kresovanje, pohod ob dnevu državnosti, vaški piknik in še katere, pa tudi letos ne smemo pozabiti izpostaviti osrednje društvene prireditve Od žetve do peke, ki je tudi to leto trajala kar dva dni: prvi dan prikaz žetve, drugi dan pa prikaz mlačve in kmečke igre. Kot že tri leta nazaj je društvo v letu 2006 organiziralo srečanje vaščanov, kjer so se seda-

nji ter nekdanji vaščani Prvencev, Strelcev in Novega Jorka družili do jutranjih ur.

Sekcija harmonikarjev je izvedla 14 nastopov, koranti 9, ljudski pevci in godci 7, pustna skupina je nastopila na štirih povorkah.

Člani društva pa niso bili aktivni samo na prireditvah, temveč tudi pri nekaj projektih: sekcija ljudski pevci in godci je izdala zgoščenko z naslovom Kdor poje, zlo ne misli, izšla sta dva Vaška čvekača, ob koncu leta pa je bil oblikovan tudi koledar za leto 2008 z motivi vaškega dogajanja. Spletna stran, ki jo ima društvo že nekaj časa in jo ureja Miran Horvat, je redno ažurirana, na njej najdete vabila, novice, fotogalerije slik, video posnetke in še kaj.

V preteklem letu so bila izvedena nekatera večja dela na vaškem domu: pobarvana je bila fasada, montirani so bili novi kuhinjski elementi, nad kuhinjo so bili izdelani estrihi ter številna druga dela.

Delovni in finančni načrt za leto 2008 je bil soglasno sprejet in trdimo lahko, da dela zlepa ne bo zmanjkalo.

Na občnem zboru je prišlo do izvolitve novega hišnika Jožeta Puca, za oskrbnici kuhinje pa sta bili imenovani Kristina Kuhar in Brigita Golc.

Priznanja za 20 let članstva so prejeli Franc Roškar, Marjana Strelec in Slavko Žnidarič. Podeljeni pa sta bili tudi dve pri-

Pri žetvi sodelujejo tuedi najmlajši

znani za posebne zasluge, ki sva ju prejela Miran Horvat in Katja Kovačič.

Delovno predsedstvo je, čeprav letos v precej pomlajeni obliki, občni zbor uspešno pripeljalo do konca. Uradnemu delu je sledila slikovna predstavitev del v preteklem letu, ki jo je kot videoprojekcijo pripravil Janez Golc. Pogostitvi vseh prisotnih je sledilo družabno srečanje do jutranjih ur.

Besedilo in foto: **Katja Kovačič**

Iz mojega dnevnika 2008

Od torka do torka

Torek, 5. februar – vejki fašenk!

Kar pošteno sem si pred nekaj tedni oddahnila, ko sem izvedela, da so se Markovčani odločili: zaradi kratkega pustnega in predpustnega časa bo tradicionalni fašenk v Markovcih prav na pustni dan.

Kot običajno smo si ogledali markovsko povorko. Vse nas je prevzel pogled na veliko skupino kopjašev, a vsaj meni se zazdi, da njihov sicer poskočni korak zadržuje neka žalost. In že je tu kratka pomisel: kaj nas v teh dneh ob veselju nad fašenkom, vsaj nas v Zabovcih in Markovcih, navdaja s temno slutnjo.

Sreda, 6. februar – pepelnica

Sama v sebi tiho opraviš ta obred: prah oziroma pepel si in tja se povrneš. Ta dan

sem razdelila tri cvetove nageljnov. Enega sem podarila hčerki za rojstni dan, drugega postavila sebi v vazo, tretjega položila možu na grob. Zvečer me je razveselil film o Ivani Kobilci, o kateri vse premalo vemo. No, zdaj bom vedela vsaj malo več. Občudovala sem jo že doslej.

Četrtek, 7. februar

Ta dan smo s sestro Marijo in svakinjo Anico obudile običaj četrtkovega »malega fašenka«. Med prigrizovanjem dobrot s krožnikov smo si pripovedovale, da smo se v sredo res strogo postili – no, vsaj mesa nismo jedli. Letošnjega fašenka se že spominjamo, občudujemo domiselnost vseh skupin iz nekaterih naših vasi in ugotovimo: bilo je sicer kratko to obdobje pustnih

norčij, a bilo je bogato in je spet ustvarilo mnogo novih spominov.

Ta večer se uredniški odbor zbere še na zadnjih pripravah o prvi knjigi o Markovcih. Naše delo se počasi zaključuje, zdaj bodo nadaljevali oblikovalci, tiskarji ...

Zvečer spremljam osrednjo proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku v Mariboru. Današnji dan mi je polepšal klic gospe Marije iz Komende, ki se je zahvalila za gostoljubni sprejem njihovih upokojencev v Markovcih.

Petek, 8. februar

Danes se sicer v živo nisem udeležila nobenega kulturnega dogodka, zato pa si priključim v spomin lanskega. V sončnem dnevu sem pred ptujskim gledališčem reci-

tirala pesem Ferija Lainščka.

Miren dopoldan, prihod hčerke Janje in vnukinj pa ga nadgradi z živahnostjo pripovedi, iger in z risanjem. Risbe, te drobne umetnine, sem spravila v spomin na 8. februar 2008.

Med popoldanskim prijaznim druženjem, na katerega me je povabila prijateljica Marija, pa izvem: umrl je Martin Mikša, naš sovaščan in prijatelj – Kolaričova Tina. Ko sem v letošnjem predpustnem času listala po naših zapisih in brošurah, sem ga največkrat videla prav v oblačilu kopjaša. Pretrese me ganljiva zgodba o tem, kako je še v torek želel videti ples svojih kopjašev. Spet pomisel: to srečanje je torej iskreno užalostilo skupino kopjašev, pa orače in še marsikoga, pa čeprav je bil fašenk.

Sobota, 9. februar

Ta dan sem bila s hčerkino družino na prazničnem kosilu, saj sta njena tast in tašča praznovala 45. obletnico poroke. Ob tem pomislim: oba iz Stojncev sta se poročila v Markovcih, prav kopjaš pa je običajno vodil oziroma spremljal svatov-

sko dogajanje.

Za volan je ta dan sedla najstarejša vnukinja, novopečena šoferka. Zaželela sem ji, naj bodo vse njene vožnje srečne zanjo, vse njene sopotnike in vse, ki jih bo srečevala na poteh svojih voženj. Ko danes obiščem grobove svojih dragih, se še posebej spomnim tete Marije, naše tetice. Ob obletnici smrti ji prižgem belo svečo. Tako zelo je skrbela, da bodo ljudje okrog nje imeli dovolj prostora.

Nedelja, 10. februar

Zdaj že vemo in naš župnik nam ob koncu nedeljske maše tudi potrди, da bo pokojni Martin Mikša pokopan v torek popoldan. S sovaščani izmenjamo kak spomin na minule dni. In ko izvem, da se bodo zabovski gasilci zbrali danes na žalni seji, se tiho odločim, da bom odšla na to spominsko srečanje. To potem tudi uresničim, izrečem v Martinov spomin iskrene besede zahvale, se poklonim njegovemu spominu ... Pomislim na njegove svojce. Pri maši me je ganil pogled na mamó Nežo in sestro Tiliko.

Ponedeljek, 11. februar

V Zdravstvenem domu Ptuj me je prijazno sprejela Božena Galun, naša mlada zdravnica iz Sobotincev. V njeni ordinaciji mi pritegnejo pogled slike dveh fantičev: Vida in Blaža, ki ji vedno znova dokazujejo, da je mogoče uspešno združiti plemeniti vlogi matere in zdravnice.

Po tistem popoldnevu sem se z Matejo iz Zabovcev odpravila še na žalno sejo Etnografskega društva Markovci. Tiho in pozorno prisluhnem predsedniku ED Marjanu Bezjaku, počastimo Martinov spomin in se nato še sami oglasimo s kakim posebnim spominom.

Torek, 12. februar

V mučnem dopoldnevu pišem ta sester, v katerem nisem mogla mimo našega fašenka in ne mimo nevsakdanje usodne povezanosti. Iztekel se je letošnji fašenk in izteklo se je življenje. Da, popoldan je spet namenjen slovesu in spominom. Tudi spominom na tiste, ki so odšli že pred teboj, spoštovani Martin.

Karolina Pičerko

V slovo Martinu Mikši iz Zabovcev

Tudi za člane Etnografskega društva (ED) Korant Markovci in vse naše simpatizerje se je četrtek popoldan zvil v mrak ob žalostni novici, da nas je po kratki, a hudi bolezni za vedno zapustil naš dragi član Martin Mikša.

Težko je strniti in z nekaj besedami povedati, kolikšen je bil njegov prispevek društvu, predvsem pa ohranitvi običajev in kulturne dediščine naših krajev, pa vendar ... Njegovi začetki ohranjanja običajev segajo v daljno leto 1965, ko je na eni izmed gostij prvič zaplesal v liku kopjaša. V tej opravi je nato dolgih 32 let nastopal na čelu ptujskega kurentovanja, vse dokler ni z ženo Terezijo in še s skupino posameznikov ugotovil, da je vendarle treba naše pustne like ohraniti v domačem okolju. Tako je leta 1992 prvič zaplesal na čelu prve fašenske povorke v Markovcih. Prireditelj je uspela in požela veliko navdušenje, zato je bilo kmalu za tem ustanovljeno ED Korant Markovci, katerega pomemben ustanovni član in predsednik je bil Martin. Kot je nekoč že zapisala gospa Karolina Pičerko, smo ga kot kopjaša videli zaplesati le še na začetnih pustnih prireditvah v Markovcih, nadalje pa je kot predsednik društva cela dva mandata vodil in organiziral »ples« vseh sodelujočih na

prireditvah. V času vodenja društva je Martin navezoval pomembne prijateljske stike z mnogimi kulturnimi društvi po Sloveniji in izven naših meja, posebej pa z Etnološkim društvom Prforchenhaus iz Kostanjevice na Krki, v naše kraje je skupaj z ženo pripeljal mnoge ljubitelje in simpatizerje naših običajev, ki jih je pogosto gostil tudi na svojem domu. S svojimi prispevki je bogatil številne reportaže in članke novinarjev od blizu in daleč. Svoj pečat je pustil tudi na številnih fotografi-

jah v biltenih, na stenah občinske stavbe, društvenih prostorov ...

Tudi naslednja leta je kot član društva aktivno sodeloval pri vseh izpeljanih projektih. Svoje poslanstvo ohranjanja kulturne dediščine pa je tudi v domačem krogu uspešno prenesel na svoje potomce, predvsem na sina in zeta ter vnukinji, ki sta kot prvošolki že sodelovali na pustni prireditvi.

Svoje zadnje prispevke društvu je dal minulo poletje ob prireditvi Srečanje etnografskih skupin v Markovcih, ko sta z ženo še zadnjič na domu gostila nekatere člane društva in naše goste, kakor tudi ob selitvi društva v nove prostore.

Dragi Martin!

Iskreno se zahvaljujemo za vse nasvete in izkušnje, ki si jih delil z nami, za trdne temelje, ki si jih zgradil našemu društvu in nam, ki bomo nadaljevali tvoje delo, tvoje poslanstvo. Zahvaljujemo se ti, da si nas pred nekaj dnevi še zadnjič pospremil na naši prireditvi Fašenk v Markovcih, čeprav je usoda hotela, da si nas opazoval le skozi okno svoje hiše. Za potrpljenje se zahvaljujemo tudi vsem tvojim domačim. Še enkrat hvala in počivaj v miru.

Mateja Vidmajer, ED Markovci

ČEBELARSKO DRUŠTVO MARKOVCI

O čebelarstvu in čebeljih pridelkih

Začetki organiziranega dela čebelarjev v občini Markovci segajo v čas pred drugo svetovno vojno. Delo čebelarskega društva (ČD) je bilo sicer nekajkrat prekinjeno, vendar se zadnjih nekaj let društvena dejavnost izpopolnjuje in društvo ima iz leta v leto več članov.

»Čebelarji vseskozi skrbimo za zdravljenje čebel in zatiranje varoze, udeležujemo pa se tudi predavanj o varovanju zdravja čebel. V minulem letu smo se člani ČD Markovci udeležili državnega čebelarskega posveta in razstave v Celju, seznanili smo se z novimi tehnikami čebelarjenja, ogledali smo si eno izmed čebelarstev na Bizeljskem, vseskozi pa sodelujemo tudi na kmečki tržnici v Markovcih,« pojasnjuje predsednik ČD Markovci Miran Milošič, ki upa, da bodo v bodoče uspeli urediti društveni čebelnjak, saj naj bi okvirno lokacijo zanj že našli. Sicer pa lahko več informacij o delovanju markovskega čebelarskega društva najdete na spletnem naslovu: www.e-sejem.si.

Med kot zdravilo in preventiva

Čebelji pridelki so povsem naravna živila, neposreden dar narave in čebel. Te drobne žuželke z oprашevanjem omogočajo ohranjanje ravnovesja v naravi, ob tem pa nam dajejo čebelje pridelke, ki nam v hitrem tempu življenja pomagajo krepiti

Miran Milošič, predsednik ČD Markovci

in ohranjati naše zdravje. Izjemno cenjeni so v apiterapiji. Apiterapija je uporaba čebeljih pridelkov za medicinske namene, kot so preprečevanje bolezni, zdravljenje in okrevanje po bolezni.

Med pomirja kašelj in lajša izkašljevanje. Uporabljajo ga tudi za celjenje ran, odrgnin in opeklin ter za kozmetične namene. Uživanje medu med nosečnostjo lahko omili slabosti, bruhanje in izčrpanost. Med ugodno vpliva na rast in razvoj otrok, na rast kosti in zobovja ter na prebavo. Zaradi možnosti okužbe z bacili, ki povzročajo botulizem, pa je hranjenje dojenčkov z medom do dopolnjenega prvega leta odsvetovano. Med je pomemben vir energije, ki je mišicam lahko hitro na voljo, bogat je s številnimi hranljivimi snovmi, minerali,

vitamini in antioksidanti, ki jih v velikih količinah potrebujejo športniki.

Pri starejših ljudeh in okrevancih izboljšuje krvni obtok in ugodno vpliva na okvarjeno srce. V raziskavah so pri tistih, ki so redno uživali med, ugotavljali manj nespečnosti ter boljše uravnanost krvnega tlaka. Med je vir antioksidantov, »lovilcev« prostih radikalov, ki so pomemben vzrok za nastanek kroničnih degenerativnih obolenj, kot so arterioskleroza, siva očesna mrežnica, sladkorna bolezen, revmatoidni artritis ...

Nekaj nasvetov o uživanju čebeljih pridelkov

Pri akutnih boleznih dihal – vnetju žrela in mandljev, grla in bronhijev v 2 dl tekočine (toplega, ne vročega čaja ali mleka ...) damo veliko žlico medu. To mešanico pijemo nekaj dni. Na kocko ali žličko sladkorja nakapamo 10 kapljic propolisa. Tako pripravljen propolis uživamo nekaj dni trikrat na dan.

Pri boleznih srčne mišice, angini pectoris in boleznih žil uživamo s tekočino vsaj eno veliko žlico medu na dan, lahko tudi eno žličko cvetnega prahu s tekočino na dan.

Pri boleznih prebavil: pri katarju želodčne in črevesne sluznice ali pri rani na sluznici želodca in dvanajstnika trikrat na dan zaužijemo po 10 kapljic propolisa, to počnemo vsaj dva do tri tedne.

Pri izčrpanosti telesa (ob hudih boleznih) lahko uživamo večkrat na dan veliko žlico v tekočini raztopljenega medu, trikrat na dan cvetni prah ali trikrat na dan po eno žličko matičnega mlečka.

Besedilo in foto: **MZ**

SEDMO OCENJEVANJE PUSTNIH KROFOV V MARKOVCIH

Naj krof Ide Žnidarič

Društvo podeželskih žena občine Markovci je v sodelovanju s Kmetijsko svetovalno službo Ptuj na svečnico organiziralo sedmo ocenjevanje pustnih krofov. Tokrat je krofe za ocenjevanje pripravilo 22 gospodinj in celo dva gospodinjca.

Štiričlanska komisija s predsednico Marijo Horvat, učiteljico praktičnega pouka slaščičarstva na Živilski šoli v Mariboru, je krofe ocenjevala po več kriterijih. Ocenjevanje je bilo javno, kar pomeni, da so lahko prisostvovala tudi gospodinje in prislusnile ocenam in kritikam. »Kriteriji ocenjevanja so bili na enakem nivoju kot

do 2 centimetra. Pri videzu sredice je pomembno, da je barva zlatorumena in enakomerna, da je fino luknjičava, elastična in rahla. Vonj izdelka mora biti prijeten in tipičen glede na sestavine, okus pa aromatičen, enakomeren po sestavinah ter brez okusa po maščobi,« je pojasnila Horvatova.

Med 24 ocenjevanimi vzorci je komisija glede na našete kriterije ocenila, da je naziv za naj krof osvojila Ida Žnidarič iz Sobetincev, ki je bila prvega mesta zelo vesela.

Ocenjevanje pustnih krofov je bil že drugi projekt Društva podeželskih žena v tem letu. Konec januarja so se članice srečale na tečaju slikanja na

Sodelujoči na letošnjem ocenjevanju krofov, med gospodinjami tudi dva gospodinjca.

na razstavi Dobrote slovenskih kmetij. Ocenjevale smo zunanji videz, videz sredice ter vonj in okus izdelka. Pri zunanjem videzu je pomembna oblika – ali je enakomerno okrogla in ali je izdelek lepo vzhajan. Seveda pa je pomembna tudi izpečenost. Tako smo bile med drugim pozorne, ali je izdelek enakomerno ocvrt, da je enaka barva skorje obeh polovic in da je vmes značilen svetlejši obroč enakomerne širine, širok ob 1,5

svilo, sicer pa imajo gospodinje po besedah predsednice društva Slavice Vincek več časa za medsebojna druženja prav pozimi, ko je na kmetijah manj dela. Vsak teden se dobivajo na tečaju ročnih del, večerih rekreacije, februarja se je pričel tudi računalniški tečaj, gospodinje pa so se srečale tudi na delavnici izdelovanja spominčkov iz ličja.

Besedilo in foto: MZ

Srečanje generacije 1937

Zadnje dni decembra 2007 so se po več letih zbrali nekdanji sošolci in sošolke, rojeni leta 1937. Gre za generacijo, ki je v lanskem letu dopolnila 70 let, v prijetnem vzdušju, ob dobri hrani, pijači ter seveda glasbi pa so se decembra lani srečali v gostilni Ribek v Stojncih.

MZ

Zlatoporočenca Marija in Franc Vajda

V soboto, 26. januarja 2008, je minilo 50 let, odkar sta se poročila Marija (rojena Kukovec) in Franc Vajda iz Stojncev.

V domači cerkvi sv. Marka je blagoslov zlate poroke opravil župnik Janez Maučec, zakonca Vajda pa je za zlatoporočenca razglasil župan občine Markovci Franc Kekec.

Mariji in Francu Vajdu so se rodili trije otroci: hčerki Silva in Marija ter sin Franc. V veselje in ponos jima je devet vnukov in vnukinj: Simona, Peter, Valerija, Dean, Amalija, Sabina, Katja, Nuša in Daniela ter pravnuk Miha in pravnukinja Eva.

Zlatoporočenca Vajda sta zlati jubilej v krogu sorodnikov in prijateljev proslavila 19. januarja 2008.

MZ

Foto: Laura

Več znaš, več veljaš ...

Tekmovanja iz znanja jezikov za osnovnošolce se počasi bližajo koncu. Preberite si, kako uspešni so bili naši učenci.

Angleščina (mentorica Maja Trafela)

Tekmovanje se je odvijalo na šolskem in državnem nivoju. Na šolskem tekmovanju za bronasto priznanje so tekmovali Jurij Vesenjajk, Mojca Kostanjevec, Nika Rožanc, Aleš Strelec, Anja Furjan, Eva Murko, Simon Janžekovič in Julija Toplak, vsi učenci 9. razreda.

Bronasto priznanje so dosegli Anja Furjan, Eva Murko, Simon Janžekovič, Jurij Vesenjajk, Aleš Strelec, Nika Rožanc in Mojca Kostanjevec.

Državno tekmovanje (za srebrno in zlato priznanje) je potekalo 24. januarja na OŠ Kidričevo. S šolskega tekmovanja so se nanj uvrstili Jurij Vesenjajk, Aleš Strelec, Nika Rožanc ter Mojca Kostanjevec.

Mojca Kostanjevec in Jurij Vesenjajk sta dosegla srebrno priznanje.

Tudi Aleš in Nika sta na tekmovanju dosegla lep rezultat, saj jima je do srebrnega priznanja zmanjkala le ena oziroma dve točki.

Nemščina (mentorica Vida Vajda)

Državno tekmovanje (za srebrno in zlato priznanje) je potekalo 25. januarja 2008 na OŠ Hajdina. Udeležili so se ga trije učenci naše šole.

Za tekmovanje so morali prebrati knjigo v nemškem jeziku z več kot 100 stranmi (Austauschkind).

Učenci so tekmovali zelo dobro, saj so vsi trije dosegli priznanja. Najbolje se je odrezala Anja Furjan, ki je osvojila zlato priznanje (v Sloveniji jih je le 41), Simon Janžekovič ter Jurij Vesenjajk pa sta osvojila srebrno priznanje.

Nemška bralna značka (mentorica Vida

Vajda)

V februarju se je 33 učencev udeležilo tekmovanja za nemško bralno značko EPI LESEPREIS. Prebrati je bilo treba tri knjige v nemškem jeziku. Sodelovali so učenci od 7. do 9. razreda.

Najbolj uspešni so bili sedmošolci, ki so prejeli kar sedem zlatih priznanj: Peter Vesenjajk, Alen Bezjak, Barbara Šmigoc, Blaž Jagarinec, David Vertič, Patricija Ciglarič in Jan Pihler.

Zlato priznanje sta si v osmem razredu prislužila Blaž Kekec in Katja Bezjak, pri devetošolcih pa Simon Janžekovič, Jurij Vesenjajk ter Nika Rožanc.

Ostali učenci so dobili srebrna priznanja in priznanja za sodelovanje.

Slovenščina (mentorica Irena Muršec)

Šolsko tekmovanje iz znanja slovenščine se je odvijalo 17. januarja. Za bronasto Cankarjevo priznanje je tekmovalo 12 učencev iz 9. razreda, iz 8. razreda pa tekmovalcev ni bilo.

Priznanje je po novo veljavnem pravilniku smelo prejeti le tretjina tekmovalcev. To so Mojca Kostanjevec, Nika Rožanc, Eva Murko, Lea Korošec ter Jurij Vesenjajk.

Letos poteka tekmovanje po novih tirlnicah – učenci tekmujejo na treh ravneh, šolski, področni in državni. Prav tako se tekmovalci pomerjajo med seboj le v pisanju razlagalnega spisa, kar je popolna novost in za katerega so morali prebrati kar nekaj knjig pisateljice Janje Vidmar – temeljna je bila Nimaš pojma – ter preštudirati gradivo o pisateljici.

Na področno tekmovanje, ki je potekalo 14. februarja na OŠ Ljudski vrt na Ptuj, so se uvrstile učenke Mojca Kostanjevec, Eva Murko ter Nika Rožanc.

Uradnih rezultatov tekmovanja še ni.

Tekmovanje iz znanja biologije za Proteusova priznanja (mentorica Danica Muršec)

Šolsko tekmovanje je potekalo 17. decembra 2007. Tekmovalo je 20 učencev – 12 iz 8. razreda ter 9 iz 9. razreda.

Šest učencev je prejelo bronasta priznanja – to so Blaž Kekec, Manja Krajncič ter Katja Bezjak iz 8. razred; iz 9. razreda pa so priznanja dosegli Anja Jurgec, Mojca Kostanjevec ter Simon Janžekovič.

Državnega tekmovanja so se udeležili trije učenci, ki so več kot odlično zastopali našo šolo. Mojca Kostanjevec ter Simon Janžekovič sta dosegla zlato priznanje, Katja Bezjak pa si je priborila srebrno proteusovo priznanje.

Tekmovanje iz znanja kemije za Preglova priznanja (mentorica Danica Muršec)

Šolsko tekmovanje je potekalo 28. januarja. Tekmovalo je 26 učencev, 12 iz devetih in 14 iz osmih razredov.

Bronasto priznanje, ki pomeni vsaj 70 % rešene naloge, so osvojili Mojca Kostanjevec, Primož Vidovič, Simon Janžekovič ter Blaž Kekec.

Prvi trije so se uvrstili na državno tekmovanje, za katerega je bil pogoj vsaj 80 % rešenega testa.

Tekmovanje iz znanja zgodovine (mentorja Melita Vidovič in Milovan Milunić)

Na šolskem tekmovanju se je pomerilo 13 učencev iz zadnjih dveh razredov.

Bronasto priznanje so si priborili Mojca Kostanjevec, Aleš Strelec, Simon Janžekovič, Nika Rožanc ter Katja Bezjak.

Državnega tekmovanja se bosta udeležila prvouvrščena s šolskega tekmovanja Mojca Kostanjevec ter Simon Janžekovič.

Irena Muršec

S knjigo skozi čas

V šolskem letu 2008/09 smo vzgojiteljice in pomočnice vrtca Markovci ob slovenskem kulturnem prazniku pripravile tematski sklop Ljudske pravljice. Dejavnosti so potekale v času enega tedna, z otroki smo kot motivacijsko dejavnost obiskali šolsko knjižnico in si jo podrobneje ogledali ter si izposodili knjige. Otrokom smo predstavile knjigo kot vir informacij in znanja. Otroke smo poučile pravilnega ravnanja s knjigo. V vsaki skupini smo si oblikovali knjižni kotiček in

si izdelali svojo slikanico. Uredili smo si tudi knjižnico, kjer so se otroci igrali igro vlog – knjižničarje. Otroke smo seznanili s pesnikom dr. Francetom Prešernom in njegovim življenjem ter delom, kajti ravno zaradi njega obeležujemo slovenski kulturni praznik.

V sodelovanju s šolskim knjižničarjem Milovanom M. smo za vsako skupino organizirale pravljíčne urice. Izbrali smo novejšje knjige s primerno tematiko in primerne otrokovi starosti.

Nekatere skupine v vrtcu so vključene tudi v celoletne projekte za spodbujanje branja, ti projekti so Knjigobube (skupina Lumpiji), Veseli bralček (skupina Sončki) in tedenska pravljíčna urica (skupina Palčki). Prav tako v vseh skupinah skozi celo leto in pri vseh tematskih sklopih posvetimo čas doživljanju, poslušanju, branju in pripovedovanju literarnih del.

Vzgojiteljica Lidija Bezjak

»France Prešeren« med markovskimi učenci

V četrtek, 7. februarja, dan pred slovenskim kulturnim praznikom, smo učenci počastili naš praznik s kratko, toda zelo živo in izvirno kulturno prireditvijo.

Avtorica prireditve, učiteljica Irena Muršec, je »na oder« postavila Franceta Prešerna, ki ga je upodobil Blaž Jagarinec iz 7. razreda. Prešeren je odgovarjal na radovedna vprašanja učencev – Taje Žnidarič, Nine Kosec ter Petra Vesenjaka. Tako so lahko gledalci – učenci – izvedeli veliko o življenju in delu velikana naše književnosti. Med razgovorom pa so »Prešeren« in učenci prisluhnili deklamacijam (Strunam in Magistralam; deklamatorja Jurij V. ter Aleš S.), petju (Železna cesta, ki sta jo zapela Valentin Z. ter Petra A., mladinski pevski zbor pa je poleg neizbežne Zdravljice zapel še ljudsko So še rožce), glasbilom

(Nika R. –klavir; Taja M., Špela M.– flavta; Katja B. – rog).

Na koncu je »Prešeren« nagovoril gledalce ter jim naročil, naj ljubijo slovensko zemljo in besedo, naj jo gojijo in čuvajo, pevci izbirnega predmeta Glasbena dela pa so »Prešernu« v slovo zapeli in zaigrali njegovo O Vrba ..., Angelika L. in Taja M. pa sta besedilo in glasbo popestrili z baletno predstavo.

Učenci smo prireditvi pozorno prisluhnili, saj je bila slovesna, poučna, zanimiva

... kulturna.

Novinarji izbirnega predmeta
Šolsko novinarstvo

Raziskovali smo naše glavno mesto

V sredo, 23. 1. 2008, smo se učenci od 6. do 9. razreda naše šole odpravili v Ljubljano. Tja smo se vozili približno dve uri.

Najprej smo se odpravili v Cankarjev dom. V Štihovi dvorani smo si ogledali zanimivo in poučno predstavo Igralec. Na koncu predstave nam je nekaj besed namenila še njena avtorica.

Po predstavi smo si ogledali še dve dvorani, ki sta v Cankarjevem domu, in sicer Gallusovo in Kosovelovo. V Gallusovi dvorani smo videli največje orgle v Sloveniji, ki so šeste največje v Evropi. O Kosovelovi dvorani pa smo izvedeli, da je približno sedem metrov pod površjem zemlje, da so se v njej v času vojne za Slovenijo zadrževali novinarji in ministri,

da je s podzemskim hodnikom povezana s parlamentom in s parkom Tivoli. Izvedeli smo tudi, da so vsi odri v Cankarjevem domu premični.

Ko smo končali ogled Cankarjevega doma, smo odšli na ogled mesta. Najprej nas je pot vodila mimo nakupovalnega centra Maxi, nato pa smo se ustavili pri zlatem kipcu z emonskega pokopališča.

Šli smo do reke Ljubljanice, na kateri smo videli dva turistična čolnčka. Na Prešernovem trgu smo si ogledali kip pesnika Franceta Prešerna. Baje so ga postavili po potresu, leta 1895. Ogledali smo si tudi Mestno hišo. Pred njo je baročni vodnjak, ki predstavlja tri kranjske reke; Savo, Krko in Ljubljanico. Na steno Mestne hiše je

vklesan vodnjak stare Ljubljane. Ostale tri stene pa se ponašajo z grafiti. Ogledali smo si tudi vzpenjačo, zgrajeno leta 2006. Na tržnici smo videli samostan, ki so ga preuredili v šolo. Stolnica, ki smo jo tudi videli, je stara 300 let. Pred odhodom domov smo se odpravili še v McDonald's, kjer smo potolažili naše želodčke.

Domov smo se odpravili siti, utrujeni in polni novih doživetij.

Kulturni dan mi je bil zelo všeč, saj sem videla veliko zanimivih stavb, kipov in vodnjakov. Veliko novega sem se naučila.

Špela Kukec, 6. a

Kulturni dan

Šestega februarja smo imeli kulturni dan. Odpravili smo se v Maribor, v Kolosej. Tam smo si ogledali filmsko predstavo. Gledali smo zelo zanimivo risanko Rata-touille. Na predstavi smo bili učenci od prvega do petega razreda.

Risanka je trajala približno eno uro. V tej risanki mi je bilo najbolj zanimivo, ko je bila podgana Remy prijatelju pod kapo. Postala je tudi svetovno znana kuharica.

Predstava se je končala in smo se odpravili domov.

Marina Kostanjevec, 4. a

POMLAD

*Pomlad se je zbudila,
in zima ni sledi pustila.*

*Toplo sonce greje
cvetke,*

že se zbuja marjetke.

*Po pomladi vse diši,
se vsak otrok je veselil.*

Vanja Vajda

PLAVALNI TEČAJ

Na plavalni tečaj se peljemo

z avtobusom v Terme Ptuj.

Stuširamo se in smo že v bazenu.

Tam nas čakajo učitelji in učiteljice.

Razdelimo se v skupine, včasih se tudi potapljamu.

Najraje se vozimo po toboganu.

Zelo, zelo sem vesela, ker sem se naučila plavati.

Eva Vajda, 2. a

VALENTINOVO

*Danes lep je sončen dan,
ptički žvrgolijo čez plan.*

*Zjutraj dva sta se ženila,
si zvestobo obljubila.*

*Naj srečen in vesel bo danes vsak,
saj tu je Valentin – junak.*

Thomas Polanec,

5. b

VRTEC MARKOVCI

Prvi turistični koraki že v vrtcu

Čprav je letos pust trajal le tri dni, smo bili pustno razpoloženi v vrtcu že cel januar.

Sodelovali smo namreč v projektu, ki ga je razpisala Skupnost vrtcev Slovenije pod naslovom Prvi turistični koraki v vrtcu. Namen projekta je, da otroci spoznajo posebnosti in običaje svojega kraja ter to znanje uporabijo v turistične namene.

Odločili smo se, da kot posebnost kraja predstavimo fašenk v Markovcih, ki je vsekakor del naše kulturne dediščine. Nekateri etnografski liki so prepoznavni prav v kraju, kjer živimo. Cilj je, da otroci skozi projekt spoznavajo in ohranjajo kulturno dediščino kraja, v katerem živijo. Pridobljeno znanje pa uporabijo za prepoznavnost kraja Markovci navzven. Spoznali so tudi pomen turističnega in etnografskega društva v kraju.

Kako zelo je prisoten običaj fašenka pri nas, zlasti lik koranta, pričajo različni simboli. Prva glinena maska korantove kape nas pozdravlja že na kozolcu pred trgovino Špic. Nikakor ne moremo spregledati velikega kovinskega koranta na domačiji Kolaričevih. Tudi pred našo šolo in vrtcem nas pozdravlja velika lesena skulptura koranta. Da korant izhaja iz Markovcev, priča občinski grb, saj ga krasi korantova kapa.

Skozi projekt so se otroci naučili iskati zelene informacije preko literature in presenečeni ugotovili, da je o fašenk kar precej zapisanega. Spoznali so etnografske like našega kraja. Glede na starost otrok smo se odločili podrobno spoznati like koranta, vil in piceka. Poleg informacij iz literature smo poiskali ljudi, ki so nam zelo nazorno predstavili prej navedene like.

Z avtobusom smo se odpeljali tudi k izdelovalcu korantij gospodu Marku Klincu, ki je otrokom predstavil potek izdelave korantije in materiale, iz katerih je narejena.

Ves čas trajanja projekta so aktivno sodelovali tudi starši otrok. Prinašali so kasete, fotografije o etnografskih likih in fašenk v Markovcih. Starši so se udeležili tudi delavnic, v katerih so skupaj z otroki izdelali kapo za piceka, krono za vile in kot že omenjeno, so se preizkusili tudi v izdelovanju rož. V projekt so se vključile tudi babice naših otrok. Patrikova babica je za piceke sešila oblačila. Podarila nam je tudi robčke, ki so jih deklice poslikale in

Karolina Pičerko je otrokom zelo natančno približala lik piceka in vil, predstavila oblačila teh likov in njihovo izročilo ter namen.

jih podarile korantom. Gašperjeva babica in Anina babica pa sta spretno pomagali pri izdelovanju rož za duhca.

Znanje, ki so ga otroci pridobili skozi aktivnosti, smo vsekakor želeli nekomu predstaviti. Za to smo v naš vrtcu na pusti ponedeljek povabili prijatelje iz Vrta Voličina. Otroci so gostom predstavili naš kraj v času fašenka ter like koranta, vil in picekov. Ob zaključku smo jih obdarili s šopki iz krep papirja in duhcem, s katerim smo jim zaželeli, da preženejo vse morebitne slabe duhove iz njihovega vrta. Seveda smo jih tudi gostoljubno povabili na povorko, v kateri so sodelovali poleg šolskih korantov, vil in picekov tudi naši otroci in njihovi starši. Naši koranti, piceki in vile so imeli namen obiskati domačijo starih staršev naše Vite in Anžetovo domačijo, kjer so nas čakali slastni krofi in miške, vendar nam je dež to preprečil.

S projektom smo zaključili in z zadovoljstvom ugotavljamo, da so otroci k mozaiku dodali še en kamenček znanja iz kulturne dediščine našega kraja. Bogatejši pa so tudi za izkušnjo, kako lepo je, ko lahko običaje, dosežke in lepote svojega kraja predstaviš tistim, ki ga še ne poznajo.

Vzgojiteljice in otroci smo bogatejši tudi za izkušnjo, kako nesebično in z veliko dobre volje so pripravljeni sodelovati v naših projektih ljudje iz našega okolja. Še

enkrat velja posebna zahvala za pomoč Karolini Pičerko, Mariji Vršič in Francu Kukovcu, g. Črešniku in Marku Klincu. Seveda pa velja zahvala vsem babicam in dedkom in našim cenjenim staršem za sodelovanje in pomoč. S svojimi dejanji ste našim otrokom podarili pomembno izkušnjo, da so prvi korak v turizmu prijazni ljudje in teh vsekakor v našem kraju ne manjka.

Cvetka Ferčič, vzgojiteljica

Oče naše deklice Kaje, gospod Črešnik, nas je seznanil s postopkom izdelave miniaturnega koranta, ki je odlična promocija našega kraja Markovci.

Mi tudi imamo morje ...

Tudi letos smo se učenci in delavci Osnovne šole Markovci udeležili tradicionalnega fašenka v Markovcih, saj se zavedamo, da so pust in z njim povezane norčije del našega kraja že od nekdaj in samo z vzgajanjem mlajših generacij bo tako tudi ostalo.

Ker želimo biti vsako leto atraktivni in s svojo masko pokazati širši okolici, da nam ni vseeno, smo se letos odločili za tematično Jezero na Dravi in ljudje ob njem.

S to temo smo želeli ljudem sporočiti, da bi morali jezero in prostor okrog njega izkoristiti tako, kot to delajo drugod po svetu.

Na jezeru, ki je dovolj veliko, imamo prostor vsi: labodi za svojo mirno plovbo, del jezerske obale in staro strugo Drave bi lahko namenili ribičem, da bi namakali svoje trnke, drugi del obale bi lahko spremenili v kopalnišče, kjer bi imeli prostor kopalci in nam ne bi bilo potrebno hoditi na morje, saj bi imeli morje kar doma! Ker pa je gladina jezera dovolj velika, bi lahko naredili tudi čolnarno z majhnimi čolnički (seveda na vesla), ki bi prevažali radovedne turiste in zaljubljene parčke

– kot v Benetkah! Tako bi jezero, ki je za zdaj dokaj neizkoriščeno, zaživelo!

Priprave na pustovanje so se v šoli začele že kakšen mesec prej. Ure likovnega pouka in razrednih ur so bile namenjene izdelovanju pustnih kostumov, transparentov in učenju pesmice: Mi tudi imamo morje, ki nas je spremljala med povorko. Melodijo smo si sposodili od Čukov, besedilo pa smo upesnili kar sami:

MI TUDI IMAMO MORJE

*Mi tudi imamo morje,
na Dravi – kar doma,
ponuja nam prav vse –
za vse prostora je!*

*Jezero je kot morje,
pred nosom nam leži,
kopalci, čolni, ribe, ptice –
uživajmo ga vsi!*

Učenci prvih in drugih razredov so na likovnih delavnicah skupaj s starši in učitelji izdelovali labodja krila, šivali kapice, izdelovali kljune in barvali vrteks – vodo. Predstavljali so namreč labode na jezeru. Majhni beli labodi so bili v modrini jezerske vode prav veseli gospodinji (mamic in učiteljic), ki so jih med povorko hranile.

Prav nič jih niso motili čolnarji (markovška mornarica), saj je veslanje ekološko sprejemljivo. Tudi mornarji so si svoje čolne, majice, kapice in vesla izdelali sami. Ribiči so doma pobrali ribiške pribore in izdelali ribe velikanke, kopalci pa so na sebe navlekli komplet poletne garderobe (zvečer je morda kakšna mama pogrešala kopalni plašč!).

Vsi, otroci, učitelji in starši, smo bogatejši za izkušnjo več, zraven pa smo se še imenitno zabavali! Hvala vsem, ki ste nam priskočili na pomoč.

Tistim učencem, ki pa nikakor ne najdejo poguma, da bi se povorke udeležili, pa sporočamo: ni noben bavbab – je le igra in zabava, predvsem pa

je to del nas in tradicija našega kraja!

Za nami je še en fašenk, poln norčij in zabave. Bil je kratek ... bomo drugo leto nadoknadili!

Vidimo se drugo leto, v novi preobleki!
Jezerski pozdrav!

Pustno razpoloženi šolniki

Pot pod noge – krepimo srce

V sredo, 13. 2. 2008, smo imeli učenci razredne stopnje športni dan. Peš smo se odpravili na pot do Vidma.

Pot nas je vodila mimo Ptujškega jezera in skozi Šturmovce do Vidma. Na parkirišču ob reki Dravinji smo pomalicali. Četrtošolci smo nadaljevali pot in se po gozdni poti povzpeli še na Dravinjski Vrh. Dosegli smo planinsko točko z nadmorsko višino 318 metrov. Od tu je bil čudovit pogled na Videm in okolico.

Po isti poti smo se počasi vračali. Ves čas nas je spremljalo toplo sonce, kar je še polepšalo naš pohod. Med potjo so nas pozdravljali prvi znanilci pomladi: zvončki, trobentice, mačice in cvetoča leska. Proti šoli smo se vračali utrujeni in zadovoljni, ker smo preživeli prečudno športni dan.

Četrtošolci

Plavalni tečaj

Zjutraj vstanem ob sedmi uri in se odpravim na šolski avtobus. Ta nas odpelje v Terme Ptuj. Tam si oblečemo kopalke, nato se stuširamo in se končno odpravimo v bazen. Skupaj z učiteljem Sašom se najprej ogrejemo, nato vzamemo vsak svojo plavalno desko in začnemo plavati.

Vsak dan sem zelo utrujena, a sem vseeno vesela, da se bom naučila plavati.

Polona Rojko, 2. a

Ples v maskah

Da je pust res doma v Markovcih, so učenci dokazali na pustni ponedeljek, saj se je v šolski telovadnici kar trlo najrazličnejših mask. Vse so bile vesele in miroljubne, saj so indijanci plesali s kavbojci, cigani so igrali prelestnim gospodičnam, nobena muca ni pojedla miši, vojaki so nam prikazali »puzanje« po tleh in ni bilo nobenega streljanja, vse skupaj pa je presenetil cel kup hudičev z dvema majhnima kurentoma.

Najlepšo skupinsko masko sta predstavljali tržarici, ki sta z vozička polnega sadja in zelenjave prijazno ponujali: »Jejte sadje, zelenjavo, ni predrago, a je zdravo.« Sledili so jima cigani s svojim vozičkom in doma narejenimi instrumenti, Jaka pa je zapel še tisto znano cigansko: »Marko, Marko, sonce ti je žarko.« Komisija je občudovala tudi gospodične in čebelice, nindže, rožice ... Na koncu je sklenila, da smo bili vsi super!

Prireditev je vodila in povezovala Rdeča kapica, ki je bila ta dan še posebej vesela, saj je volk zbolel in je bila pot do šole brez pasti in nevarnosti.

Naplesali in nanoreli smo se ravno dovolj, da bomo lažje dočkali dooolgi pust 2009!

Rdeča kapica

Piceki – TV-zvezde

V petek, 1. februarja, smo učenci 4. in 5. razredov (Ivan, Kevin, Matic, Alen, Blaž, Aljaž in Nejc) v oddaji Peta noč predstavili izdelavo tradicionalnega pokrivala markovskega piceka – stožčaste kape s papirnatimi trakovi.

Izdelavo smo prikazali v obliki delavnice na pripravljenem prostoru pod odrom. Najprej smo gledalcem prikazali izdelavo stožčaste kape, ki smo jo nato oblepili s pisanimi trakovi iz krep papirja. Da izdelava le ni tako preprosta, so ugotovili gostujoči pevci Borno, Spidi in Katja, ki so se prav tako preizkusili v izdelavi. Po mnenju občinstva je najbolj izvirno kapo izdelal Davor Borno, saj je imela njegova na vrhu pritrjeno celo plišasto živalco.

Ob koncu oddaje smo učenci preoblečeni v piceke in s kapo na glavi prikazali običaj tudi širši Sloveniji. Veselo smo kokodakali in kljuvali na odru in gospodinji (učiteljici) zaželeli dobro letino in dobro nesnost kokoši.

Polni vtisov in bogatejši še za eno izkušnjo smo se ob koncu oddaje posladkali še s pustnimi krofi, voditelju pa smo za spomin podarili majhno pisano picekovo kapo. Spoznali smo tudi, da ni lahko biti TV-zvezda.

Markovski piceki

Feel the beat

V petek, 11. 1. 2008, smo se učenci izbirnega predmeta Glasbena dela in pevci mladinskega pevskega zbora odpravili na ogled musicala Feel the beat, po naše Začuti ritem. Odigrali so ga sedanjji in bivši učenci II. gimnazije Maribor.

Zgodba pripoveduje o najstniku Romu, ki se iz Chicaga preseli na Divji zahod v mestece Shandom. Tam doživi veliko presenečenje, saj izve, da je v teh krajih ples prepovedan. Čeprav se skuša prilagoditi tamkajšnjemu življenju, mu ne uspeva. Sklene se upre-

ti, zato sošolce prepriča, naj pripravijo maturantski ples.

Prosti čas preživlja z Jenny, hčerko duhovnika, ter z Waynom, običajnim najstnikom. Konec je srečen, saj Ron prebivalce prepriča, da ples sploh ni napačna stvar.

V predstavi smo zelo uživali in upam, da so enako uživali tudi učitelji, ki so nas spremljali.

Upava, da bomo imeli še več takih priložnosti.

S. Kodrič, V. Vajda, 8. r.

Rože in dühi iz krep papirja

Marija Roškar iz Strelcev že dolga leta izdeluje rože iz krep papirja. Običajno rože splete tudi v düh in tako izpod njenih rok nastanejo čudovite umetnine. Marija pravi, da se ja naučila izdelovanja rož od svoje mame in da ni vseeno, kako roža izgleda. »Pomembna je tudi ideja in lega rož, ko iz njih spletemo dühe. V poletnem času imam delo s pravimi rožami, pozimi pa si krajšam čas z izdelovanjem papirnatih rož. Pri tem mi pomaga tudi mož, ki mi nareže žico, sicer pa v velikonočnem času iz papirja izdelujem tudi majhne košarice, ki jih razdelim sorodnikom in prijateljem,« je povedala Roškarjeva.

MZ

V Prvencih peti pokop pusta

V Prvencih smo organizirali že peti pokop pusta. V četrtek po pustu smo se zbrali v vaškem domu. Po ustaljeni tradiciji smo nagačili maskoto pusta – Fašenka. Fašensko častno razsodišče je Fašenk obsodilo za vse grehe, tegobe in probleme, ki smo jih doživeli skozi 72 »vürno« rajanje. Fašenk je bil obsojen ter maskota sežgana na grmadi. Častno razsodišče je Fašenku prepovedalo vstop v Prvence vse do drugega leta. Po izvršeni obsodbi je sledila zakuska ob golažu v vaškem domu.

Vse, ki bi vas morebiti zanimalo dogajanje v Prvencih, si poglejte kratki filmček o izvršitvi sodbe na www.prvenci.si.

Janez Golc

Pustna skupina prvenska strašila

Leto je okrog in pustna skupina, ki deluje v Prosvetnem društvu Prvenci-Strelci, je postala ponovno nadpovprečno aktivna. Ideje smo zbirali že vse leto. Glavna odločitev je padla v začetku januarja, ko smo imeli prvi sestanek.

Za lik strašila smo se odločili z namenom, da čimbolj promoviramo žetev v Prvencih, ki bo 5. in 6. julija. Sceno smo začeli izdelovati v sredini januarja ter izdelali domovanje strašil, ki nam je obenem služilo tudi kot prevozno sredstvo. Prikolico smo oblekli z iverico, jo pobarvali, porisali

in na koncu pokrili in okrasili s slamo, ki jo pridelamo na njivi, namenjeni žetvi. Za oblačila smo uporabili obleke (sakoje), ki so v večini že odslužili svojemu namenu.

Na njih so spretne roke prišile raznobarvne zaplate ter jih okrasile še z rafijo. Dobili smo lepo strašilje oblačilo, ki smo mu dodali še lasuljo iz rafije. V soboto zvečer je bila skupina pripravljena za prvo letošnjo povorko. V skupini je bilo 40 strašil.

Udeležili smo se povorke na Ptuj, kjer smo dosegli osmo mesto in nagrado v vrednosti 500 evrov. Na povorki v Dornavi smo dosegli tretje mesto (nagrada 120

evrov), na povorki v Markovcih pa smo bili na petem mestu ter prejeli nagrado v vrednosti 150 evrov.

Vsem organizatorjem se zahvaljujemo za nagrade, ter vam zagotavljamo, da jih bomo vestno in preudarno porabili.

Pustna skupina pa ima že načrtovan izlet, ki bo 17. maja in takrat se vam ponovno oglasimo.

Če vas zanimajo slike skupine in delovanje društva, kliknite www.prvenci.si.

Janez Golc

Kako smo preživeli letošnji pust v Borovcih

Kljub kratkemu pustu, ki je letos kolesarsko trajal le tri dni, smo bili člani etnografskega društva Borovci kot tudi ostali vaščani, prijatelji in znanci, ki so se nam pridružili v času pusta in pred njim, zelo aktivni. Kot društvo imamo čez celo leto veliko obveznosti, vendar je naš program v času pusta izredno pester in včasih že malo naporen.

S pripravo pustne skupine, ki je letos zastopala vas Borovci na karnevalih in fašenkah v domači in sosednjih občinah, smo pričeli že v decembru lansko leto. Ko smo si bili enotni, kaj bo skupina predstavljala, smo se lotili priprav. Letos smo si izbrali tematiko, da bomo predstavljali Kitajce z malim dodatkom slovenskega gospodarskega stanja, saj smo s tem hoteli tudi opomniti na trenutno stanje slovenskih plač v gospodarstvu. Ženski del skupine je bil zadolžen za pustne kostume in pripomočke ter za koreografijo, moški pa za fizična dela, saj smo morali zasnovati in izdelati dve vozili, ki smo ju predelali v kitajski tempelj in kitajsko hišo. Zaključna dela pa smo izvedli skupaj, saj je tako lahko vsak član dodal lastne ideje in pobude.

Udeležili smo se karnevala na Ptuj in fašenkov v Markovcih in v Dornavi. Čeprav imamo v skupini moto, da je važno, da se družimo in se vsaj enkrat na leto poskusimo malo sprostiti in pozabiti na vsakdanje probleme, nas je vseeno zelo razveselilo, posebej naše najmlajše člane, da smo bili nagrajeni na vseh karnevalih, kjer smo sodelovali. To pa je vsekakor velika motivacija za naprej.

Zelo aktivni pa smo bili tudi koranti iz Borovcev, saj smo se že zanje dni v januar-

ju udeležili karnevala v Münchnu v Nemčiji, ki je bil velik uspeh tako za nas kot tudi organizatorja, ki nas je že povabil na naslednji karneval v letu 2009. Lik koranta je res edinstven in povsod, kjer se pojavi, vzbuja določen strah ter hkrati občudovanje in navdušenje publike. Ko smo se po dveh dneh izmučeni vrnili domov, nas je ženski del skupine preganjal, da moramo dokončati naše vozilo za karneval, tako da s počitkom ni bilo nič, saj se je pust zelo hitro bližal.

V soboto, 2. februarja, smo v našem vaškem domu pripravili tradicionalno prireditve, kjer se zberemo borovski koranti in skupine korantov iz okoliških vasi, se pred pustom malo družimo, izmenjamo novice in se ob glasbi tudi zavrtimo. Ob polnoči pa smo si nadedli zvonce in tekli po vasi. Nekatero skupino so se nam pridružile, ostale pa so šle oznanit čas pusta in koranta v svojo vas.

Ker smo imeli ob enih zjutraj napovedan nastop v hotelu Primus na Ptuj, smo se morali takoj, ko smo pretekli vas, obleči v korantije in odhiteti na Ptuj. Kasneje smo še obiskali pustni šotor v Markovcih in noč se je končala ob 5. uri zjutraj. Da je bil pust res kratek, smo koranti zelo dobro okusili na svoji koži, saj smo bili ob 7. uri zjutraj ponovno v korantijah, šli smo namreč po domači vasi, ob 13. uri popoldan pa smo že imeli napovedan nastop v Šentjurju in Grobelnem. Gostovanje se je zavleklo pozno v noč. Naslednji dan, v ponedeljek, smo se odpravili po Borovcih in obiskali nekaj sponzorjev, potem smo se pridružili skupini kitajcev v šotoru v Markovcih.

V torek smo se udeležili karnevala v mestu Knitelfeld v Avstriji, kjer smo doži-

veli zelo lep sprejem publike in organizatorjev. Tudi tam smo obljubili, da jih še obiščemo. Pust pa smo koranti zaključili v šotoru v Markovcih.

Ko se je pust po treh napornih dneh končal, smo se hoteli vsi čim prej samo naspati in si spočiti, zato smo se dogovorili, da bomo demontažo vozil opravili v petek, ko je bil kulturni dan in dela prost dan, vendar so nas upokojeni člani prehiteli in sami opravili to delo.

V celotno pustno dogajanje v Borovcih je bilo vključenih približno 80 članov. Za opravljeno delo in čas, ki ga posvetijo za delovanje, se vsem zahvaljujem, saj je vsak posameznik na svoj način pripomogel, da je skupina dobila svojo podobo. Prav tako se zahvaljujem članom korantove skupine, ki so imeli letos naporen fašenk. Povsod smo se pokazali v zelo dobri luči, posebej v Nemčiji in Avstriji, kjer smo navezali stike z več društvi in mesti ter dobili povabila za karnevale v prihodnjem letu. Tudi tako lahko promoviramo občino Markovci in prireditve, ki se dogajajo ob fašenk v naši občini.

Kot društvo načrtujemo še precej aktivnosti v letu 2008, predvsem pa želimo v povezovanju z ostalimi društvi doprinesiti k prepoznavnosti naše občine in ljudi, ki živimo v njej. Pridružite se nam, da bo tudi za vas nepozabno.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo tudi vsem članov, ki niso aktivno sodelovali v skupinah, so pa pomagali pri fašenk v kakršni koli obliki, in za prispevke, ki ste nam jih podarili.

Janez Bezjak,
predsednik ED Tradicija Borovci

O 17. fašenku v Markovcih

Ohranjati zapuščino naših prednikov

Letošnji pustni čas je bil nekoliko drugačen od ostalih. Obdobje veseljačenja je trajalo le borih 72 ur oziroma tri dni. Kljub kratkemu času so karnevali pri nas in v okolici uspeli v isti meri kot prejšnja leta in tudi rajanje v šotorih ni bilo nič manj obiskano.

Letošnji, že 17. fašenk v Markovcih je bil sicer prestavljen s sobote na pustni torek, a to ni odgnalo ogleda željnih obiskovalcev. Vemo namreč, da se pustne maske, natančneje kurenti, lahko oglasijo šele po svečnici. Ta datum je letos padel ravno na t. i. mastno soboto. Prav zaradi tega so se organizatorji fašenka v Markovcih odločili prirediti povorko v torek.

Na ta dan smo občani Markovcev tako ali tako doma; veliko jih sodeluje v pustnih skupinah, ostali, ki pa jim ni preveč do norenja, pa si te skupine in številne druge maske ogledajo.

Tako sem se tudi sama letos udeležila fašenka v Markovcih. Vznemirjenost in pričakovanja so bila velika; spet se bodo oglasili kurenti, ki v naši, korantovi deželi najlepše zvonijo. Ponovno bodo zapele vile, oglasili se bodo piceki, medvedi, kūrrike ... Vsi ti so tisti pustni liki, ki so se rodili pri nas. Prav zaradi njih in seveda osrednjega lika, koranta, se občina Markovci lahko imenuje korantova dežela. Liki so namreč avtohtoni in so se razvili prav na tem območju; v vaseh Zabovci, Markovci, Nova vas ... O pustni tradiciji pri nas so pisali že mnogi strokovnjaki s področja etnologije. Na vse to smo lahko zelo ponosni. Obiskovalci, ki pridejo od blizu in daleč, lahko z ogledom našega fašenka spoznajo mnoge zanimivosti, izročila in navade, ki so značilni le za naš kraj. Tako so kopjaši, ki sicer niso pustni, temveč ženitovanjski liki, edini lik v svetu nasploh. Če bi jih iskali drugje, jih resnično ne bi našli nikjer, razen v Markovcih.

Vsak, ki obiše markovski fašenk, želi tudi nekaj izvedeti o maskah in dogajanju v pustnem času. Kot domačini smo o tem dokaj dobro poučeni, za tiste, ki pridejo od drugod, pa je to neznanca. Prav zaradi tega je na cilju celotne povorke, pred občinsko stavbo, organizirano napovedovanje in s tem informiranje obiskovalcev o pustnih likih in samem dogajanju nasploh. Do lanskega leta je to povezovanje teklo kot namazano, letos pa s(m)o bili mnogi nad tem zelo razočarani. Namesto stare znanke

Natalije Plohl, ki ji je napovedovanje šlo gladko od rok, smo bili letos priča neznanemu napovedovalcu, ki svoje naloge, žal, ni opravil uspešno. Razlogov za to je veliko. Vsak obiskovalec, ki ima vsaj kaneček kmečke pameti, je lahko kmalu po peti ali šesti skupini zapovrstjo ugotovil, da gospod mask in z njimi povezanih običajev ne pozna in so mu povsem neznan. Žal ga opravičuje le dejstvo, da ni iz našega kraja in da navad ne more poznati. A pri tem bi morali popaziti organizatorji fašenka v Markovcih. Po mnenju mnogih si tega ne bi smeli dovoliti.

Lahko smo bili priča resnično nekulturni napovedi zabovskih medvedov, ki že sami po sebi predstavljajo kočljivo situacijo. Prav tako smo bili obveščeni, da so ruse in gamele, ki so doma pri Cencovih v Markovcih, ene vrste kokoši. Mnogi so ob tem zmajevali z glavo. Napovedovalec si je pomagal z intervjuji obiskovalcev, a mu to ni pomagalo prav nič, saj tudi sami niso vedeli, kaj določena maska predstavlja. Povsem neprimerno je bilo tudi, ko so nastopili godbeniki naše občine. Izvajali so skladbo, ki so jo hranili za vrhunec, a je njihovo izvedbo napovedovalec žal nenehno prekinjal z intervjujem naslednje skupine. Nasploh je bilo čez celotno povorko videti, da je gospod določeno skupino omenil, nato pa hitro nadaljeval z naslednjo. Tako se posamezniki sploh niso predstavili ali pa so bili omenjeni le za število. Vzrok je nedvomno v nevednosti in nepoučenosti napovedovalca.

Niti zavedamo se ne, kaj vse to pomeni za tiste obiskovalce, ki pridejo od daleč z namenom, da bi si maske ogledali in hkrati o njih tudi nekaj izvedeli. Na srečo

so bile vse povorke do sedaj v Markovcih zelo dobro obiskane, a se poraja vprašanje, kako se bo to nadaljevalo v primeru takšne organizacije.

Naj ta sestavek ne zgleda kot kritika, daleč od tega! Tako letošnji kot vsi ostali fašenki v Markovcih so bili vedno uspešni in samo pohvalimo lahko organizatorje in vse ostale, saj je obiskovalcev vsako leto več. To naj bo le dobronamerno svarilo za v bodoče, saj se vsak občan na svoj način trudi, da bi takšna prireditev, ki je konec koncev glavna krona naše kulturne dediščine, resnično uspela in bila znana tudi drugod po Sloveniji. Zadnja leta nam to precej uspeva, saj smo tudi pobrateni s številnimi društvi, ki našo občino ponesejo naokrog. Prav zaradi tega mora domačo prireditev povezovati in voditi nekdo, ki te stvari pozna in mu niso tuje. Povsem nespametno je, da nam o pustnih likih pripoveduje nekdo, ki stvari vidi prvič in jih tako rekoč ne pozna.

Pri vsem tem igrajo veliko vlogo že omenjeni obiskovalci. Prav njim je potrebno dati informacijo in vednost, da je kulturna dediščina naše občine zelo bogata. Tako kot je domače folklorno društvo tretje najstarejše društvo v Sloveniji, tako so tudi kurent ali korant in številni drugi pustni liki unikat v ohranjanju pustnih običajev na našem območju. Ponosni moramo biti na vse, kar so nam pustili naši predniki in to tudi negovati. Še bolj pravilno pa bo, če bomo to znali prenesti na naslednje rodove in tistim ljudem, ki bodo naše običaje ponесли po svetu in tako predstavili občino Markovci kot pravo korantovo deželo.

Alenka Rožanc

Foto: MZ

Foto: MZ

Ob 40-letnici Kulturnega društva Alojza Štrafela Markovci

Da, pesmi glas nas povezuje, najprej vse nas, pevce Moškega pevskega zbora (MoPZ), med seboj v trdno celoto in nato dalje: naše družine, sovaščane, sokrajane, ljudi naše občine in še naprej v svet zunaj naših katerihkoli meja. Nekatere med nami, ki danes s še posebnim ponosom rečemo, da smo MoPZ Markovci že kar polnih 40 let, drugi smo se zboru pridružili v minulih desetletjih; a kakor hitro smo postali člani te naše pevske združbe, smo začutili svojo takojšnjo sprejetost in se z vsem navdušenjem predali zborovskim vajam, nastopom, prijateljevanju ...

Dragi pevci, spoštovani vsi naši simpatizerji, gospod župan, gospod župnik in vsi naši občani, vse naše žene in občanke! Pred dobrimi šestimi leti sem bil izvoljen za predsednika MoPZ Markovci, saj sem delo zbora, njegove uspehe in načrte dobro spoznal v mnogih letih sodelovanja v zboru. Še vedno sem ponosen na to posebno priznanje, ki ga lahko da svojemu članu samo pevski zbor, obenem pa sem se takoj zavedal, da sem s častjo sprejel tudi veliko odgovornost: MoPZ je tedaj že močno zakoračil v svoje četrto desetletje, zato ne smemo storiti niti enega koraka nazaj,

Moški pevski zbor KD Alojz Štrafela Markovci

da bi lahko vsi skupaj ponosno pričakali pomlad 2008 in z njo 40-letnico MoPZ Markovci.

S skupnimi močmi nam je uspelo prav vse, kar smo v minulih letih načrtovali, s tem zapisom pa izražam svoje veselje in ponos, svojo radost in žalost obenem, predvsem pa svojo hvaležnost do vseh, ki

ste nam kakorkoli pomagali, verjeli v nas in se zdaj skupaj z nami veselite jubileja. Trdno verjamem, da bo zbor tudi poslej deloval dalje in ponosen dočakal še mnoge svoje jubileje. Naslednji, čez deset let, bo zlati ...

Janez Kukovec,
predsednik KD Alojza Štrafela Markovci

Priprave na jubilej potekajo že od lanske jeseni

Jubilej bomo proslavili na velikem slavnostnem koncertu, ki bo v Večnamenski dvorani v Markovcih, na velikonočni ponedeljek, 24. marca 2008, s pričetkom ob 15. uri. Kot idejni vodja sem si prireditev zamislil kot razvoj petja v Markovcih.

Ker je MoPZ prava bogata zakladnica ljudskih pesmi in ker se je zborovsko petje rodilo in razvilo na njih, bo prvi del koncerta namenjen petju in dogajanju ob ljudski pesmi. Predstavili vam bomo običaje, ob katerih se je razlegala pesem. Ljudsko petje pod lipo sredi vasi bo prava poslastica za vse poslušalce. Tako kot pred štiridesetimi leti se bo tudi tokrat z dirigiranjem ene pesmi predstavil prvi zborovodja MoPZ Markovci gospod Štefan Vugrinec.

Samo prireditev bodo z instrumenti v rokah obiskali tudi naši prijatelji, verjetno najbolj iskan ansambel v Sloveniji, ansambel Modrijani. Celo skupno pesem pripravljamo. Torej bo na velikonočnem slavnostnem koncertu, brez vstopnine, kaj

videti.

V MoPZ z zborovodjem Srečkom Zavcem na čelu se že od lanske jeseni pripravljamo na to veliko prireditev. Vaje dvakrat tedensko zahtevajo mnogo odrekaj in razumevanj naših najbližjih. Vem, da nam bo uspelo odlično zapeti – tako kot v MoPZ Markovci znamo.

Ni pa koncert le edina stvar, ki jo pripravljamo ob tem jubileju. Vseh, ki so kadarkoli sodelovali v zboru in pri nastajanju bogate zgodovine našega društva, vseh številnih odmevnejših nastopov se bomo spomnili z izdajo zbornika. To bo že tretji zbornik v našem društvu in tudi pri tem je levji delež opravila gospa Karolina Pičkerko, ki je uredila kronološki pregled in zbrala misli in sporočila. Vsebinsko so obogatile misli vseh aktivnih članov društva.

Še enkrat se zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri izdaji zbornika in pri nastanku koncerta. Vsem našim aktivnostim lahko aktivno sledite tudi na

naši spletni strani: <http://mopz.markovci-on.net>.

Še enkrat bi rad, da pridete in nas obiščete in naš trud nagradite s svojim obiskom. Verjemite, da nam bo toplo pri srcu, če vas bomo videli in opazili med obiskovalci in bomo pesmi zapeli s še večjim zanosom in ponosom.

Aleš Milošič, tajnik društva

Ob 40-letnici Kulturnega društva Alojza Štrafela vas vabimo na koncertni pregled petja v Markovcih:

»Pesmi glas družijo nas!«

Koncert bo na **velikonočni ponedeljek, 24. marca 2008**, v Veliki večnamenski dvorani v Markovcih s pričetkom ob 15. uri.

Gostje koncerta so člani ansambla Modrijani! Vstopnine ni!

Vabljeni!